

تصویر ابو عبد الرحمن العکرمی

شهر عیات

مەستوورەیی نەردە ئان

مەستوورەیی نەردە ئان

www.iqra.ahlamontada.com

وێژگەرانی و بەرێز نووسین

نەوید نەقشەبەندی

شہرعیات

شەرعىيات

مەستورەى ئەردەلان

وەرگىران و پەراويز نووسىنى:

دوكتور نەوید نەقشەندى

ناوی کتیب: شهرعیات
نوسینی: مستوره‌ی نرده‌لان
لیکدانه‌وه و پیشه‌کی و وه‌گترانی: نه‌وید نه‌قشه‌ندی
پیداچونه‌وه و هه‌له‌گری: ناری محمد سالح (عه‌بدی)
رازانده‌وه و دهرشتنی: ناری، فیان کامپیوتر
بلاو‌کراوه‌ی ناراس- ژماره: ۳۹۹
رووبهرگ: حه‌مید نازموه
سه‌ره‌رشتی چاپ: ناوهرحمانی حاجی مه‌حمود
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر- ۲۰۰۵
له‌کتیبخانه‌ی گشتی له‌هه‌ولیر ژماره (۷۳۵) ی‌سالی ۲۰۰۵ ی‌دراوه‌تی

بهش به حالی خوم ندم کتیه پیشکش
ده کهم به هاوسری کابان و خوشه ویستم
و کچی جوانمان «شعیما»

ناوهرۆك

- ١.....پیشه‌کی
- ٤٧.....پیشه‌کی نووسەر
- ٥٣.....بەندى يەكەم: باسی نوسولی نایب
- ٦١.....بەندى دووهەم: باسی فورووعی نایب
- ٦٧.....بەشى يەكەم: پاکی
- ٦٩.....بەشى دووهەم: باسی نمو شتانی بو دەسنوێژ واجبن
- ٧٤.....نمو شتانی له دەسنوێژا به تاییهتی به شەرت گەراون
- ٨٠.....باسی دیکه له بەتال بوونی دەسنوێژ
- ٨٣.....بەشى سێهەم
- ٨٣.....لقی يەكەم: نوێژ
- ٩٢.....باسی هەینەتی نوێژ
- ٩٣.....باسی ئەبەازی نوێژ (ابەاض)
- ٩٥.....لقی دووهەم: رۆژوو
- ٩٩.....لقی سێهەم: زەکات
- ١٠٣.....لقی چوارەم: حج
- ١١١.....لقی پێنجەم: جیهاد
- ١١٥.....بەندى سێهەم: باسی غوسل
- ١١٧.....بەشى يەكەم: شۆردنى زیندوو
- ١٢٠.....بەشى دووهەم: شۆردنى مردوو

پیتشه‌کی

کتیبه‌ی «شرعییات» یان «رساله‌ی شرعیه»‌ی شاعری بمنتویانگی کورد (ماه‌شهره‌ف خانم) ناسراو به (مستورده‌ی نمرده‌لان) به پیتی به‌لگمینیکی زۆر ده‌بی به کتیبه‌ی تایبعتی له میژوری زانستی نیسلامی له کوردستان له به‌رچاو بخزیت. نهم کتیبه‌ی نه‌گهرچی قه‌باره و بارستیکی زۆری نییه، به‌لام له بواری زانستی‌موه زۆر به‌نرخه و شایسته‌یه که زانایان له چهند بواری جیا‌جیادا بی‌خه‌نه به‌ر پشکنین و لیکۆلینموه. به تایبعت بۆ نهم کسانه‌ی که له بواری میژوری زانسته نیسلامیه‌کان له کوردستان خهریکی لیکۆلینموه‌ن، نهم کتیبه‌ی زۆر بابعتی سهرنج‌اکیشی تیتایه و په‌رده له‌سهر ژبانی زانستی و کتیبه‌ی سهرچاوه‌کان و ناستی زانایانی نهم سهرده‌مه‌ لاده‌بات. هه‌روه‌ها بۆ نهم کسانه‌ش که ده‌یانموی ژبانی کۆمه‌لاپه‌تی و کولتوری نهم سهرده‌مه‌ بناسن، نهم کتیبه‌ی ده‌توانی زۆر یارمه‌تیدهر بی.

بی‌گومان، نهم کتیبه‌ی له‌ دوروبری ساله‌کانی ۱۲۵۵ تا ۱۲۶۲ی

مانگی نووسراوه، چوونکه یه کم له به لکه و شتوازه کان، و دووهم، به وردبوون لمر کتیه که واده کړی که خاتومستوره نهم کتیه له کاتی پرتشان حالی و نامورادیدا نووسیوه، خزیشی ده لیت: (له پژنکدا که گلزلی به ختم له بڼه فای دوران کمتوبوه لیژی و شوشی همیستم به بردی نالهباری موقه دمری پژگار شکابوو، وه پژم به وینه زولعی تازه بوکان شتواو بووه پژگارم وه کو خوم بڼه سروسامان کمتوبوه دلم به تیری خه دمنگی فلهک خویناوی مابوو و کژشکی به ختم به دمستی گمدونی نالهبار پوخابوو).

جا زږدترین سهختی و بڼه تاقمتی و ناراحتی مستوره له سالی ۱۲۵۵ دمستی پتکړدوه، واته کاتیک که خوسرهو خان شوی مستوره، کچی دواپی کرد و خاتوو مستوره ی ناسک خیمالی شوخو شمیرستی به جی هیست. به لام لهوانمیه بتوانین نک به یقین بمس به دوردلی و به گومانوه میژووی نووسینی نهم کتیه وردتر دیاری کمین و بیژین که نهم کتیه له دواپی سالی ۱۲۶۲ ی مانگی که سالی مردنی (نېولسمو حه مېه د) برای خو شمیرستی مستوره یه نووسراوه توه. واته دهوویبری یه کسه د شمت سال له معرفتش که مستوره خانم لمو کاته د تهمنی ۴۲ سال بووه.

بژ باشتر ناسینی نهم کتیه د بڼه ناوړې بعینه سر نهم سرده مې که نهم کتیه نووسراوه و ژبانی خفکلی لمو هاویه بناسین و بزاین زانایانی ناسینی نهم سرده مې کی بوون و چون ژباون و چیان خوینلوه؟ باشتر وایه بارودوخی زانست و زانایان لمو سرده مې زږ به کورتی له برچاو بخمین تا بزاین مستوره وهختی نهم نامیلک مې نووسیوه، چی له میشکیدا گوزه راوه و چون

ژباړه و یو نویسی نهم کتیبه چ کتیبانیکي لمبرچاو بووکه.

د هزانين که هر لمو سرده مې که په کمين گزنگي خږي نيسلام
کهوتوه کوردستان (سالي ۲۵ مانگي)، کورده کان زږو باش مليان نيا بهم
ناينه و بڼه موسولماننیکي باش. زانسته نيسلاميه کان له نيوياندا نرخ و
بهره يکي زږي همبو و نهم ناوچه جواني کورده واريه، زاناياننیکي زږي
پيشکمش به نيسلام کرد که به بي گومان له جيهاندا هيچ موسولمانن ناتواني
نمو خزمه تانهي که نهم زانايانه به نيسلام و موسولمانان کوردويانه رهچاو نه کات
يا لميري خږي بهر تيره.

يو وینه په کي له زانسته نيسلاميه کان، زانستي لينکولينه و ناسيني
فرموده کاني پتفه مبري مغزنه ^(دودي خوا لمرين) (علم الحديث). بنچينه نهم
زانسته وهکو زانستیکي نيسلامي تا کاني نویسی کتیبی (علم الحديث) ي
نيبوسه لاحي شاره زوري (ابن الصلاح الشهروزي) دابین نه کرابو. که دياره تا
پيش له مه موسولمانان به باشي نمياند زاني فرموده کاني پتفه مبره کميان چوڼ
بناسن. همدروها يو هرکمي که که مترین تيرواني به سر زانسته
نيسلاميه کان همي، نيوي زانايانن وک سعيغه دديني ناميدي (سيف الدين
الاملي) و نيبين خلکان (ابن خلکان) و نيبين نمير (ابن اثير) و شهابودديني
نالوسي (شهاب الدين الالوسي) نيوانتیکي زږو ناشان که همدويان کورد بوون و
هيچ کاتيش نميانيستوه خويان بناستن. ياخو تا نهم کاتانهي دوايش زږرتي
موفتياني گموره و لاتنه نيسلاميه کان دمينين که له نيو کوردان هملکوتون و
کورد بوون. وهکو موفتي زهاوي بابي شاعيري گموره سيدقي زهاوي که زياتر

له سی سال له عیراقدا له ناستی فتوادان بووه و له دوو مذهبی حنفی و شافعییدا فتوای داوه. یاخۆ نهم زانا گهوهی که ماوهینکی زۆر نییه له نیومان نهماوه، واته خوالیخۆشبوو، مهلا عبدالکهریمی مووده پریس یا زۆر پشتر له مان عدلامه سنه یزاده که نهویش له سالانی ناخری نیوهی دووهمی سدهی دوازههم موفتی بهغا بووه. یاخۆ نهحمداهجی نهلکوردی فتوادهری نیستای کوهیت و موحه محمد موحه دین نهلقهرداغی فتوادهری نیستای قهتەر. یاخۆ زانا و وتاریژ و فتوادهری بهناویانگی مهککه له سدهی دهیه منا واته موحه محمدی کوری سولیمانی کوردی که له نیستاشدا له کتیه فیهیه کاندایه به نیوی (الکودی) بهناویانگی و فتواکانی به په کیک له سهرچاوه گرنگه کان حسیب ده کرت.

***

له سالانی ناخری سدهی دهیه می مانگی بوو که زانستی نیلامی له کوردستان لایمهینکی تازهی به خۆی دی و ههر لهم سدهیه بهرهو ژوو، به تاییهت له ناوچهی خزهلات زانایانکی زۆرمان له میژوی پان و بهرینی کوردی، پیشکش به نایینی نیسلام کردوه. واته له کاتی مهلا نهبووه کری موسه نینی چۆری (الملا ابوبکر المصنف الجۆری) هاتووته دنیا. واته نزیکه ی سیهده و چل سال پیش نووسینی کتیبی (شرعیات) مستورهی نهرده لآن له سنه.

له سالی ٩٠٩ ی کۆچی مانگی که سیهده و یازده سال پیش له دایکبوونی مستورهی نهرده لآن، مهلا نهبووه کری موسه نینی چۆری له دایکبووه. نهم زانا

پایه‌بهره به‌کمی برده بود و زانایان که له زانستی نیلایا سرسوریه‌نیر برده و تمنسیری زوری کردوته سر نه‌توره‌کانی دوی خوی و تا چندین سال دوی مردنیشی هر کاتی نیتو و یادی ده‌کرا، گهرمی و شکوی خوی نشان ددها. زانایانی ناوچه‌که، فتواکانی نوریان دهست به دهست ده‌گهراند و قسه‌ی نوریان به لاه بملکه (حجت) بو. همره‌ها بیرونی‌چونه‌کانی نوریان له زانسته‌کانی نه‌دهب و میژو و همره‌ها لیکنانه‌وی قورناتی پیروز و فیه و نوسول بز یه‌کریان ده‌گهرانده‌وه. به راستی زانایه‌کی گهره برده که تا چندین سال دوی مردنیشی لم کتیه‌ی (شرعیات) خاتوم‌مستوره‌ش نیزی هاتوه و خاتوم مستوره‌ش قسه‌ی نومی به بملکه داناوه. نم زانایه دو نازنای همره (نم‌بویه‌کر) و (نم‌بو یوسوف). به‌لام زیاتر به (نم‌بویه‌کر) نیزی دهرکرده‌وه. نیزی خوی سه‌ی حسنه و له نه‌توه‌ی پیرخزی شاهزیه. هر نه‌مش بۆته هزی پیز و بایه‌خی زیاتری له نار خه‌کا. ناوچه‌ی له‌دایک‌بونی به وودی نه‌ناسراوه، به‌لام دزمانین که له ناوچه‌ی (که‌لاتمرزان) سر به شاری سه هاتووته دنیا. نه‌لېت له کاتدها سه هیشتا نه‌کراوته دارالایاله، و حکومتی شو سرده‌مه له قه‌لای حسنه‌ناوا برده که له خورنشین سه زور دور نیه.

مه‌لا نم‌بویه‌کر تا دواترین سانه‌کانی ته‌معنی به‌هره‌کی زوری له مالی دنیا نم‌بو، و نه له دل و نه له رواله‌میشدا دلی بزی نه‌ده‌چرو. پاش نومی که له سفره‌کی دورودریژ به ولاتانی میسر و شام و عربستان، ده‌گهرتوره بز کردستان، له قوتابخانه‌ی مده‌رمدی (جامع‌السور) که نه‌میرحه‌زه‌ی بابانی

دروستی کردبوو خوئی به دهرس وتنموه خمرتك دهكا و نه میره كانی بابانیس -
 همروا كه عاده تیان بووه كه له زانایانی نایینی پتیزان دهگرت- پتیزی زلریان لی
 گرتووه. هر لهم قوتابخانه میشدا بوو كه كتیبی نه لوزوحي (الوضوح)ی نووسیوه
 كه یه كینكه له سرچاوه كانی ناصیلكهی شرعیاتی مستوره. هر لهم سالانه
 ههلوخان له قهلاى حسمناوای دهرووبری شاری سنه، حكومتی دهكرد.
 ههلوخان زۆر مهلا نه بوویه كری موسیقی خوش دهویت. بهشی له زهویه كانی
 داوینی كیتی له دهرووبری شاری مریوانی به مهلا نه بوویه كر به خشی. جا لهر
 نمودی كه نمو زهویانه ناو و پروویارنکی چۆر و پهوانی تیتا بوو نیویان نا چۆر و
 لهو كاتمه دینی چۆر دروست كرا. نهتموه كانی مهلا نه بوویه كر نیتاش لهم دیتاته
 دهژین.

مهلا نه بوویه كر عمره بیژان و فارسی زاننکی باش بوو. به هر دو زمانه كه
 دهیخویند و دهینوسی. نهید دهویت خوئی بیستی بهر مهلبنده كولتوری و
 سقافیه كه زانایانی نمو سرده مه تیتا بیریان دهكردوه. له زۆر باس و
 بابته تریشدا زانیاری ههبوو. به تایبته كه بۆ زۆر شوتن سهفهری كردبوو و له
 سرچاوهی زانستی و كتیبه گهلینکی زۆر كهلكی وهرگرتبوو. كتیبی به نرخ
 (طبقات الشافیه) بهلگمیه له سر توانا و ناگاداری و بۆچوون و شیوازی جوانی
 نمو له نووسیندا. (سراج الطریق) و (ریاض الخلود)ی به فارسی نووسی، كه
 یه كه میان له یواری تهمروف و عیرفانه، و دووه میان بریتیه له كۆمهلی
 چیرۆك و داستانی جوان. ههروهها كتیبنیكی تری به زمانی فارسی ههیه به نیوی
 (آفتاب) كه چه كامهیه كه (منظومه) له پمسی پیغه مبهردا^(١٠). گرنگترین

کتیبی فیهی نو، (الوضوح) له چوار بمرگدا که نه گمرچی زیاتر شرحی کتیبی (محرری) رافیمیه به لام له نیوانیدا زوری له پا و بیروبوچوونی خۆشی تیدایه.

***

جگه له (مهلاتمبووه کر موسمنیف) ولاتی کوردستان زانایانی زوری له داوینی خۆیدا پەرورده کردوه، به لام —له گهڵ پێژنکی که بۆ هه میوان ده گرین— په خنمیکمان له زۆریمان ههیه. نویش نه میه که زانیاریه کانی خۆیانیا ن نهنوسیه تا نهوانه ی به شوێنیا ندا دین بیانناسن و نیویان بزائن و پێژیا ن لێ بگرن تا به دنیا بلین که له باووشی پر له میهری کوردستان چ زانایان و پسپۆرانی ژیاون. مه لاتمبووه کریشیا ن هه ر له بهر نهو نهویان ناوه (مصنف) واته نوهر، که دهستی بۆ قهلم بردوه و چهند کتیبیکی نووسیه. نه گهر نه خدا خۆی دهزانی که چنده هه زار زانای گهره له م ولاتدا ژیاون که لای کم ناویشیا ن نهماوه و هه یج کمیش هه ر ناویان نازانی. بگه نه گه ر مه لاتمبووه کریش شتیکی نهووسیا، هه یج کات نهویشمان نه ده ناسی.

یه کێ له نه سابه کانی نه مانی نیوی نه م زانایانه نهوه بووه که هه یج کتیب و نامیلکه و به لگمیتکیان له خۆیا ن به جی نه هیشتوه تا نیمه بیانناسین. زۆریه ی له م زانایانه خۆیشیا ن نهیا نووستوه ناویان به جی به مینی، چونکه به ناویانگ بوویان به لاره عمیب بووه، و ههروه ها که په هه برانی نایینیش وتوویانه که با شتر نهویه که کمس نهیا نناسی و نه گه ر به نه ستۆی خۆیا نیا ن زانیوه که زانسته کانیان بیژن، به شتر هه ولیان داوه به نووسینی کتیبی شرح له سه ر کتیبه گهره کان، پای و پێچوونی خۆیا ن به خه لکی بلین. چونکه نهوه ی که

گرنکه گمیانندی بابه‌ته‌کان و نه‌مانمتی نایین و زانیاری و فیه به موسولمانانه نه نه‌مه ناوی کمسی له دنیا دهرچی.

هر چۆن بێ زانیانی هاوسر و نه‌وانمیش که له دوی مه‌لانه‌بووه‌کر هاتوون، مه‌لا نه‌بووه‌کریان وه‌کو نیحامی نه‌وه‌وی و نیحامی غمزالی داناوه که فتواکانی به تایبته بۆ کورده‌واری به‌نرخ و جینگای بیرکردنه‌وه‌یه. چونکه مه‌لانه‌بووه‌کر به جوانی و دروستی ده‌یزانی که مه‌سه‌لا نه‌و فتوایانه که چهندسه‌د سال پیش نیحامی نه‌وه‌وی ^{مخولان ده‌زا بێ} بۆ کابرای عهره‌بی ده‌شته‌کی فرمه‌ویه‌تی، نه‌ نه‌توانین و نه‌ دروسته بۆ کوردی زیار له کتوه جووانه‌کانی کوردستان، به کاری بێنین. ده‌بی داب و فیکر و کولتوری هر نه‌ته‌وه‌یک له فتوادانا له‌پیش‌چاو بکری. بۆ نمونه مه‌لا نه‌بووه‌کر فرمه‌ویه‌تی تور یه‌کێکه له‌و شتانه‌ی که ده‌بی وه‌کو قوت له‌به‌رچاو بێ و زه‌کانشی لی ده‌که‌وی. هر له‌م کتبه‌ی خاتومه‌ستورده‌ش - که مه‌لا نه‌بووه‌کری به (قلوة العلما) نیو ناوه - نه‌م فتوا ده‌که‌ویته به‌ر چاو مان. نه‌م فتوایه زۆر مه‌سه‌له بۆ نیحه پروون ده‌کاتوه که ساده‌ترینیان نه‌وه‌یه که مه‌لانه‌بووه‌کری موسه‌ننیه‌ی وه‌کو فقهیه‌کی تیگمیشتور و به توانا و پۆشنیه‌ی را و به‌یو بۆ چوونی وه‌هایه که حوکه فقهیه‌یه‌کان به پیتی هه‌ل و مه‌رج و گۆزانی زه‌مان و شوین و فره‌هنگ و کۆمه‌لگا ده‌گۆردین.

مه‌لانه‌بووه‌کر وه‌کو زۆری‌تر له زانا گه‌وره‌کانی کورد، نه‌مه‌ی باش ده‌زانی به‌لام نه‌مه‌ی که له باری نیجه‌یه‌دا نه‌مه که‌مه‌تر په‌چاو ده‌کری.

***

هر له‌م سالددا که مه‌لانه‌بووه‌کری موسه‌ننیه‌ی چۆی له دایک بوو، زانی

به نیتو بانگ نیبو حه جهری ههته می (ابن حجر هیتمی) له میر له دایک بووکه.

نیبو حه جهری ههته می کتیبکی گرنکی له فیهی نیامی شافیمی نوویره به نیتو (تحفة المحتاج بشرح المنهاج) که تا نیتاش گرنکترین و ووردترین سرچاوهی فیهی له مه درسه و معزه می نیامی شافیمیه.

زۆرتک له پا و فتواکانی نیامی نهووی له (المنهاج)ی وه در هیناوه و خستویه ته بهر په خنه و لیکۆلینهوه، و فتوای تازهی به دست هیناوه. خویندنهوهی کتیبی توحفه و توانای وتنوه و وردکردنی وشهکانی، که کتیبکی قورس و گرینگه، نشانهی پسرپی و توانای زانستی هه مامۆزاتیکه. نیبو حه جهر ههته می قوتابی نیام زه که ریای نه ناری بووه و نهویش هه قالی کاتی فیهی نیبو حه جهری عمسه لانی و هاوسرده می نیامی سیرتی بووه. توحفه ی نیبو حه جهر بهر دهوام سرچاوه می گرنکی دهوس وتنوهیه، و به کتیکه له سرچاوه گرنگهکانی مهستوره خانم له نووسینی کتیبی (شرعیات)دا.

***

له کاتی که نیبو حه جهر و مه لانه بووه کوی موسه نینی چۆر، له ته مهنی چلوه دوو سالی دا بوون، له دیکه له دهوویه ری شاری سه به نیتو تهخته و له خیزانیکه به ناویانگ به تعقا و زانست و له باوکیکی زانا و له خواترس به نیتو شیخ شه مه ددینی تهخته می کوی شیخ عه بول غه ففاری نهوول کوی مه لاگراشی مهردۆخی، مندالی هاتوره ته دنیا که زۆر به ناویانگ بووه و بنجینه ی به مهالمه یکی زانستی له ناوچه ی سنه و ریک خستوه که تا سدان سال

زۆری زانایانی نایینی یان لەم بنه ماله بووگن یان به فەقیههتی ده گهرینهوه سر
نەم بنه ماله. نەم زاتە پایەبەرزه ناوی مستەفایه که له سالی ۹۵۱ ی مانگی له
دایک بووه و له میژوودا به نێوی شیخ مستەفای تهخته دهناسرت.

شیخ مستەفای تهختهووری مەردۆخی به پلەریایهتیکی زانستی بەرز
گهیشتووه، و له گەڵ نەتووه کانی تووانیوهتی له کوردستاندا خزمەتیکی زۆر به
نیسلام و خەلکی ناوچه که بکا. نه گهرچی لهو کاته دا سالی بوو که دارالایاله
هاتبوو سه، به لام ههشتا به شێوهی شارێک سروسامانی لی نه درابوو. له بهر
تووه شیخ مستەفا به پیتی داب و عادهتی خوێندکارانی کورد سهفهری بز زۆر
شوێن کردووه و تهناوت چووته میسر و عهرهبستانیش. شیخ مستەفا له
تهحسای عهرهبستان له خزمەتی نهبووجهجری ههیهتەمی دهرسی خوێندوووه و
کتیبهی توحفه ی له لای نمو تەواو کردووه. له زانای گهروه نهبووجهجر داوای
نیجازهی دهرس وتنووهی کردووه و نهویش پروانامهی (اجازه) فتوادان و دهرس
وتنووهی پێ داوه. کهواته، شیخ مستەفای تهخته له نێو زانایانی کورد
یه که مهین کهسه که کتیبی توحفه ی به شێوهی دهرس، خوێندوووه.

دواجاریش گهراوهتووه بز دینی (تهخته) و تا ناخری تهمهنی ههر لهوی به
دهرس وتنووه و فیر کردنووه، خۆی خهریک کردووه. له دوواترین ساته کانی
تهمهندا گراوی تهریقەتی شیخ شههابودینی کاکوزه کراییی بووه و هاوهیتک له
لای نمو سولووکی کردووه. ههتا وه کو نیجازهی نیرشادیشی لی وهگرتهوه. شیخ
مستەفا خاوهنی جهزه ی پزۆخی و زانستیکی شرعی تەواو بووه و له ههر دوو
بواره که دا توانای زۆری بووه. له په سنی پتغمه بهر^(۱۰) وه ههروه ها بابته کانی

تسموف (عیرفان) دا شیر کوردی زوری همیه. شیخ مستهفای تهخته دور کوری هه بووه، نئوی یه کتیکان نهحمه د بووه و به شیخ نهحمه دی عملامه بهناویانگه و نئوی قریان شیخ نه بووه کر بووه که له تهخته نه ماوه و رژیشتوه بز دنیاهاتی کاشتر. لموی بنه ماله ی کاشتریه کانی دامرزاندلوه که عالم و عارفی زوریان تیدا هملکهوتوه وه کو: شیخ حبیبوللای کاشتری که بارکی بابامردوخی روحانی نووسری کتیبی (تاریخ مشاهیر کرد) و ماموستای عبدلولحه مید به دیعوزه مانی مەھی سەنەندە جی) ه.

شیخ مستهفا له میژوی زانسته نیسلامیه کان له کوردستاندا و به تایبتمی له ناوچهی سه، که سایه تیبکی زور بهرچار گیره. شیخ مستهفای تهخته له سالی ۱۰۴۷ ی مانگی له دنیا دهرچوه و نیستاش گلکۆی له ناوایی نهخته به له نزیککی سنهیه. واته یه که د و هفتا سال پیش نووسینی کتیبی (شرعیاتی) خاتوو مستوره ی نمرده لآن.

***

له کاتی له دنیا دهرچوونی شیخ مستهفا یهک سال به سر ههلبژاردنی سه وه کو بنکه ی ویلایهت تیهر ببوو. واته سه د هفتا و چوار سال پیش له دنیا هاتنی خاتوو مستوره، له سالی ۱۰۴۶ مانگی، سهرده می شافعی که له شاکانی زنجیره ی سفویه، سولیمانخان نمرده لآن، سه ی به دارالایاله ههلبژارد و بنکه ی حکومتی له حسناواوه بهرو نئوی هیتا. له شارۆچکه ی سه ی نمر کاته هۆزی «زه پڕین کهفش» نیشته جی بوون. به لām چهند سه د سال پیش نهم به سهرهاتنه، سه شارنکی گموره و رازاره بووه. به پیتی

تا سمره‌تاکانی سده‌ی چوارده‌ه‌می کزچی، سرزکایمتی زانستی نایینی له سنه و ده‌وی‌بیری به دمتی نم به‌مالعه‌وه بووه و کسانیکی زۆر له لای نم زانایانه پروانامه و نیج‌ازمیان و مرگرتووه.

هر وا که وتمان به‌کئی له کورانی شیخ مسته‌فای ته‌خته، نه‌حمه‌دی ناو بووه که دواتر به شیخ نه‌حمه‌دی عه‌لامه‌ ناویانگی دهرکردووه و له ته‌ممنی هه‌شتا سالیدا له سالی ۱۱۳۴ کزچی دواپی کردووه. نم شیخ نه‌حمه‌ده‌ خاوه‌نی زه‌وق و قه‌ریحه‌ بووه و نه‌ ته‌منا به زمانی فارسی و عه‌ره‌بی نووسراوه‌ی و هۆنراوه‌ی هه‌یه، به‌لکو له یه‌که‌م‌ین زانایانی نم ناوچه‌یه که به زمانی کوردی شیرێ هۆنیوتموه.

چهند سالی دوا‌ی مردنی شیخ نه‌حمه‌دی عه‌لامه‌ حکومه‌تی سه‌فه‌ویه‌کان له نێراندا پووخواوه و به‌مه‌مالعیان نه‌ماوه. به‌لام دوا‌ی‌ین ساله‌کانی ته‌ممنی نم زانا گه‌رمه‌یه له مشتومر و شه‌ر‌وشۆری حکومه‌تی عه‌لی‌قو‌لی‌خانی نه‌رده‌لان و خانه‌پاشای باباندا تی‌په‌ریوه. له سالی ۱۱۳۶ دا خانه‌پاشای بابان له سوله‌یمان‌یی‌وه به‌ره‌و مع‌ری‌وان و له‌وش به‌ره‌و سه‌ هێرش ده‌با و عه‌لی‌قو‌لی‌خان به‌ چۆکا دێنیت و شکسته‌ی ده‌دا. خانه‌پاشای بابان له که‌رکو‌که‌وه تا هه‌مه‌دان له ژێر ده‌سه‌لاتیدا بووه و هه‌ولی زۆری داوه که خه‌لکه‌که‌ دلخۆش کات و خه‌لکی له سه‌رده‌می نه‌وا ناسایش و هه‌ت‌نا‌یه‌تیان بووه. خانه‌پاشا له شاری سنه مزگه‌وتێک به‌ سه‌نه‌مه‌تیکی جوانه‌وه له‌گه‌ڵ قوتابه‌خانه‌مینکی گه‌وره‌ بنیات ده‌نیت که نه‌مانو‌للا‌خانی نه‌رده‌لان له‌به‌ر ته‌عمه‌سوب و ده‌مارگیرێ وێرانی کرد و له شو‌نێنکی‌تردا مزگه‌وت و قوتابه‌خانه‌ی دارو‌ل‌ئ‌ی‌ح‌سان‌ی کرده‌وه. له کاتی هێرشێ

خانەپاشا بۆ سەر شاری سنه، شیخ ئەحمەدی عەللامە ٧٩ ساڵ تەمەنی بوو.

شیخ ئەحمەدی عەللامە دوو کوڕی هەبوو. شیخ موحەممەد وەسیم و شیخ مەحمود. شیخ موحەممەد وەسیم زانایەکی بێ‌تێنە و بەناویانگ بوو کە سنه‌ی بەجێ‌هێشتووە و پۆشتوو بەرەو کوردستانی خۆرنشین. ماوەیه‌کی زۆری لە بەغدا بە سەر بردوو و لە کۆتایی تەمەنیدا لە قەڵاچوالان زیاو، لەوی نازناری عەللامە قەڵاچوالانی پێ دراو. بە پیتی فرمودە‌ی بابا مەردۆخ لە (تاریخ مشاهیر)دا بیست و دوو کتێبی بوو و قەبریشی لە قەڵاچوالانە.

شیخ مەحمودی کوڕی شیخ ئەحمەد، کوڕیکی بوو بە ناوی ئەحمەد کە بە شیخ ئەحمەدی دووهم بەناویانگ بوو. شیخ ئەحمەدی دووهم لە سالی ١١٠٦ دا لەدایک بوو و لە سالی ١١٨١ دا کۆچی دوایی کردوو. ئەم شیخ ئەحمەدە لە مێژووی زانیاریە ئیسلامیەکاندا لە کوردستان گرنگیەکی زۆری هەیە کە دواجار باسی نەکەین.

***

کاتی ئەم شیخ ئەحمەدی دووهمە لە تەمەنی پیریا بوو، لە شوێنی دوروتر لە کوردستانی باکووردا، لە دەورویەری سەردەشتدا، زانایەکی گەورە زیاو کە ناوی مەلا موحەممەدی ئیبنولحاج (ابن‌الحاج) بوو. زانایەکی زۆر زیرەک و دانایەکی گەورە و مامۆستایەکی پایەمەرز بە تایبەت لە زانستی کەلامدا کە لەقەبی (عەللامە) کەلامی) پێندرابوو. ئیبنولحاج لە نزیکەی سالی ١١١٩ دا لە دینی سنجوری لە دەورویەری سەردەشت لەدایک بوو. زانستە نایینیەکان فێر بوو و هەر لەوێش خەریکی پەرۆردە‌ی قوتابیان بوو. لە ناخۆی تەمەنیدا بەرەو

دینی همزارمیزد له ناوچه‌ی سولیمانی کۆچی کرد و له ده‌وری‌ری سالی ۱۱۹۹دا بوو که نهم دنیایشی به‌جی‌ه‌یشت.

کۆچی دوا‌یی نیبول‌حاج بیست یا بیست و پ‌نج سال پ‌یش له‌دایک‌بوونی مستوره‌ی نمرده‌لان بووه.

له لای‌نی فیه‌یه‌یه ده‌وان‌ین نیبول‌حاج له پ‌یزی مه‌لانه‌بووه‌ک‌ری موس‌نیفی چۆر و شیخ مست‌غای ته‌خته داب‌نی‌ین. به تایب‌تی که وه‌ک مه‌لانه‌بووه‌ک‌ری موس‌نیف، خاوه‌نی بیروپ‌رای تایب‌تی له فیه‌یه‌دا بووه، تا رادی‌ک که ک‌تی‌یکی سه‌باره‌ت به نه‌ک‌وتن و مونه‌ج‌مز نم‌بوونی زۆر‌یک له‌و ته‌لاقانه‌ی که خه‌لکی عوام ده‌یخۆن و ده‌یخمن نووسیه به ناوی (ایقاع‌الضرام علی من یوق‌ع طلاق‌العوام).

نیبول‌حاج به باشی تی‌گ‌یش‌ت‌بو که زۆر‌یک له‌و ته‌لاقانه‌ی که به زاری خه‌لکی عوام‌دا د‌یت به‌هره‌ینکی له نی‌ت و ویستی قه‌لبی نییه. به‌لام به داخ‌وه زۆر‌یک له مامۆستا‌یانی به‌ری‌زی ناوچه‌که نهم ته‌لاقانه‌یان به که‌وت‌وو زانیوه و زۆر جار له‌وان‌یه بوونه‌ته ه‌زی ل‌یک هه‌له‌وشانی چه‌ندین مال و خ‌یزان. تی‌گ‌یش‌تنی نهم باس و باب‌سته و لادان له‌وه‌ی که زۆر‌تری مامۆستا‌کان وت‌ویانه و به دروست‌یان زانیوه، ناما‌ژه ده‌کاته توانای عیلمی و راست‌گویی و س‌راحه‌تی له‌ه‌جه‌ی نیبول‌حاج. باب‌تی‌کی‌تر له باره‌ی توانای فیه‌یه‌ی نیبول‌حاج‌وه، دوو نامیل‌ک‌یه له باس مه‌عنای زۆر بۆ ه‌یتان یان (اک‌راه‌ی شرعی به ناوی (الرساله‌الصغری) و (الرساله‌الکبری) و نامیل‌ک‌یه‌ک که له بواری نیکاحی مۆتعه‌دا نووسیه‌تی. ک‌تی‌یکی‌تری نیبول‌حاج بر‌تی‌یه له (رفع‌الخفا فی شرح

ذات الشفا) که لهم چند ساله‌ی دوا پیدا به پیشه‌کيه‌کی جوانی مه‌لا
عبدالرؤف می‌نویسد نه‌قش‌بندی سرده‌شتییموه له نیران بلاو کراوه‌تموه.

بابه‌تیکه‌ی سرنج‌اکیش له باره‌ی نینول‌حاجمه‌ نو شیعه کوردیانمن که
له پاش نو به‌جی‌ماوه که له پال شیعه کوردیه‌کانی شیخ مسته‌فای ته‌خته و
مه‌لانه‌بوویه‌کری موسه‌نیفی چوردا جیتی باس و ورد‌بوونه‌من.

نینول‌حاج قوت‌ابیانی زوری پمروعه‌ه کردوه که له میژوی زانسته
نیسلامیه‌کان له کوردستان، زور به‌ناویانگ و ناسراون، له‌وانش عه‌لامه مه‌لا
عبداللای بیتوشی و عه‌لامه شیخ مه‌عرف نه‌ودی به‌رمه‌نجی.

سه‌بارت به عه‌لامه بیتوشییموه ناتوانم شتیکی زور بنووسم چونکه
واده‌زانم هر چندی لی بنووسم و نه‌نانه‌ت له سریشی برژم و هر چه‌ندیش
بیناسیم هیشا هر هیچم نه‌نوویه. به‌لام له لایه‌کی‌تر خه‌فه‌تی ناو نه‌بردنی
نو به‌گومان به‌سمر دلموه ده‌مینته‌موه. زانایک که به درژیایی میژوی نیسلام
که‌متر ده‌توانین وینه و نه‌وونه‌تیکه‌ی نو په‌یدا کین. چونکه هم له فیه و
نوسول و هم له په‌وانیژی (بلاغه‌ی) عه‌ره‌یدا به‌ی‌تینه‌یه.

زانا و نه‌دییک که له کانی که به بیتوش هه‌له‌خوینیت، هژراوه‌کانی
موتنه‌می و نه‌بوونواس و گموره پیاوانی شیعی عمره‌ب، خوین له پشتی
پمرویه شرمدا ده‌شارانه‌وه و به راستی نه‌گمر کوردستان زانایانی‌تری بیجگه له
نه‌دیوه بز شانازی خه‌لکی کوردستان به‌س بوو، و نه‌گمر گموره‌پیاوانیکی وه‌ک
عه‌لامه‌ی بیتوشی به وینه و نه‌دییه عمره‌می - که زمانی قورانه - خزمه‌تیا
نه‌کردایه له کمنگی عمره‌به‌کان ده‌یانتوانی به زانستی عمره‌یییموه شانازی بکمن.

هەر وهکو داب و نهریتی زۆریه‌ی زانایانی کورده هیچ کاتی پله‌وپایه‌ی زانستی نهمۆته هۆی له‌مۆز بایه‌ی پووی. هەر له‌ به‌ر نه‌ویه که له‌ سالی ۱۱۸۶دا که له‌ ته‌مه‌نی ۵۰ سالی‌دا بووه ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ بیتوش و له‌وتشه‌وه به‌ مه‌به‌ستی تازه‌کردنه‌وی خۆشه‌روستی و نه‌ده‌ب به‌رو لای مامۆستای دیرینی خۆی عه‌للامه‌ نهبینول‌حاج به‌رو هه‌زارمه‌تر ده‌که‌وته‌ی و هەر له‌وتش بووه که شیخ مع‌رووفی نه‌ودی که له‌و کاته‌دا گه‌نجیکی بیست ساله‌ بووه و له‌ لای نهبینول‌حاج ده‌رسی خۆتله‌وه بۆ یه‌که‌م جار مه‌لا عه‌به‌دوللا ده‌بینی و نیج‌گار گه‌رای وی ده‌بیت و نه‌گه‌رجی مه‌لا عه‌به‌دوللا ته‌نها یه‌ک ده‌فته له‌وی ده‌مینیته‌وه و دوا‌ی نه‌وه بۆ هه‌میشه کورده‌ستان به‌رو نه‌حسانی عه‌ره‌ستان به‌جی ده‌هیلێت، به‌لام شیخ مع‌رووف به‌هری خۆی لی گه‌رتوه و هه‌تا هه‌تایه‌ ناری به‌ خیر و باشی لی ده‌با. مه‌لا عه‌به‌دوللا ۳۵ سا‌ن دوا‌ی نه‌وه له‌ سالی ۱۲۲۱دا واته کاتی‌ک که مه‌ستوره‌ خانم ته‌مه‌نی یه‌ک سا‌ن بووه کۆچی دوا‌ی ده‌کات.

به‌لام شیخ مع‌رووف تا سالی ۱۲۵۴ زی‌نوو بووه و ته‌مه‌نی مو‌یا‌ره‌کی ۸۸ سا‌ن بووه. کاتی‌ک که خاتومه‌ستوره له‌ سالی ۱۲۲۰ له‌ دایک بووه شیخ مع‌رووفی به‌رزنجی له‌ ته‌مه‌نی ۵۴ سالی‌دا له‌ سوله‌یمانی بوو‌گه و ناو و بانگێتی زۆری هه‌بووه.

له‌و سا‌له‌دا پوه‌تانی خه‌لک به‌ زانسته‌ نی‌سلا‌مه‌کان رۆ‌زبه‌رو‌ژ له‌ به‌ر سه‌ندنا بووه. حکومه‌تی نه‌رده‌لانیه‌کانیش خوا له‌ به‌ر هه‌رجی، نی‌حی‌را‌می‌کی زۆری له‌ زانایان ده‌گه‌رت.

نامانوللا‌خانی نه‌رده‌لان له‌ سالی ۱۲۱۴، به‌ فه‌رمانی فه‌تح‌علی‌خانی

قاجار ده‌بیته والی کوردستان. واته ۸ سال پیش له‌دایک‌بوونی مستوره. نه‌گهرچی نامانوللاخان ده‌مارگیر (متعصب) و بیرهم بوو، به‌لام نه‌میریکی نازا و دلیر و لی‌هاتوو و خاوه‌ن نیراده و خاوه‌ن هیمه‌ت و ته‌بیمه‌تیکی به‌رز بووه. زۆر حمزی له‌ناوه‌دان کردنه‌وی کوردستان کردووه و مزگوت و بازار و حمامی زۆری له‌سه‌ دروست کردووه. یه‌کینک له‌کوژشکانه مزگوتی به‌ناویانگی دارول‌لیحسانه. که‌نیستاکه مزگوتی جامیعی شاری سنیه. کاتینک که‌دروست کردنی نهم مزگوته دواپی هاتووو مستوره خانم ته‌مینی له‌ ۸ سال زیاتر نه‌بووه.

***

له‌ سالی ۱۱۸۱دا شیخ نه‌حمه‌دی دووه‌م کوچی دواپی کردووه و دور کوپی به‌جی‌هیشتوووه. له‌گه‌ل پتگیشتی زانستی و ناویانگ دهرکردنی نهم دوانه سنه‌یش بو‌خۆی ده‌بیته مه‌لبه‌ندیکی زانستی گه‌وره له‌ ناوچه‌که‌دا و ههر نهم دور کوپه‌ سریره‌شتی و به‌رپویه‌برایه‌تی زانستی ناوچه‌که‌ ده‌گره‌ دمت. شیخ موحه‌مه‌د قه‌سیم و شیخ موحه‌مه‌د سعیدی ته‌خته‌وی مه‌ردوخ.

شیخ موحه‌مه‌د سعید که‌ برای بووچک بووه، له‌ سالی ۱۱۵۲ له‌ دایک بووه و دواپی ۸۴ سال ته‌مین له‌ سالی ۱۲۳۶دا له‌ سه‌ کوچی دواپی کردووه. له‌ زانیاریه‌کانی فیه‌م و نوسول و فه‌لسفه و که‌لام و ریازیاتدا زانیایه‌کی به‌توانا بووه. شیخ موحه‌مه‌د سعید پیش له‌ سازکردنی مزگوتی دارول‌لیحسان له‌ مزگوتی بابانیه‌کاندا خه‌ریکی ته‌دریس بووه و دواپی بنیاتانی دارول‌لیحسان و هه‌له‌وه‌شاندنی مزگوتی بابانیه‌کان هاته‌ شه‌وی. به‌لام گرنگترین و به‌مهرترین

شتيك كه دواى نمو به جيتما، چوار كورى بغاويانگ و زاناي نغون، شتيخ عهبدولقادري موهاجير و شتيخ موحه محمد وهسيم و شتيخ موحه محمد نعيم و شتيخ موحه محمد جهميمي حبه الاسلام.

سهارهت به شتيخ قسيم دهبي بلينين كه زانايه كي بغاويانگ و عالميكي هرهبرز و شارهزا بروه به تاييهت له بواري پرمورده كردن و تدريسي زانسته نيسلاميه كاندا، زور فقيهي پايه بمرزي پيگه ياندوده. كومه ليكي زور له پياواني خاوهن فزول له لاي نمو درسيان خوئيندوه، وه كو عارفي بغاويانگ مولانا خاليدى شارهزوري، كه له خزمتي شتيخ قسيمدا پروانامه و نيجازه ي فتوا و تدريسي و هرگرتوه و زانسته كانى حيكمت و رپازيات و نمتيره ناسي له لاي نمو خوئيندوه. نامانوللاخاني نمرده لان دواى دروست كردنى مزگوتى دارولنيسان، له شتيخ قسيم و شتيخ سعيد دعوتى كرده بزه نموي له دارولنيسان دهرس بليندوه. نهمه كه بنهمالي شتيخ قسيم، له چند سهد سالى رابردودا تاكو نيستا، ناستى دهرس وتنموي زانسته نايينه كانيان له ناوچه ي سه وهنمستو گرتبوو، ببوه هوى نمو خلكه كه ريز و نيحترامينكي زوري لي دانن. زانايان و هونرانى زور، شيعر و كتبيان له پسنى نمودا هونيومتوه و نووسيوه كه خاوهنى كتيبى (اصفى الموارد فى سلسال احوال الامام مولانا خاليد) له ژير ناونيشانى (مولانا الشيخ محمد قسيم السندجى الشافعى الاشعرى) همدى لمو شيعر و نووسراوانه ي هيناوه. (بوچه سندج امسى مينيرا كبلر لاح فى افق وهلا...).

عملامه شتيخ قسيم لاي زوري له زانايانى بغاويانگ دهرسى خوئيندوه و

بۆ فېرېوونی زانستی نیلامی سەفەری زۆری کردبوو. هەندیک لە مامۆستاکانی بریتی بوون لە: مولانا عەبدولقادر سېسی نەردەلانی و شیخ موحەممەد وەسیم تەختمووی و عەالی گەورە شافعی لە دەرەش شەخ شەخ نەحمەد کۆری شیخ عویمیدی عەتار کە شیخ قەسیم خۆی دەلیت کتیبی نەرمەعینم لەو سەماع کرد. شیخ قەسیم لە دواي سەفەری زۆر، گەراوە سە و دەستی کردوو بە دەرس وێن بە توللاب. لەو ماوە کەسانیک زۆر لە لای ئەو خوێندووین، وەکو مولانا خالید و مەلا عەلی زیباری. شیخ لە زەمانی ئەدایکبوونی مەستورە بە ۷۷ سالی تەمەنە زانای گەورە شار بوو. کاتیک کە مەستورە ۱۶ سال تەمەنی بوو ئەو کۆچی دواي کرد. لە لاواننەمەو ئەودا شەری زۆریان هۆنیوەتەو. بۆ وێنە خوێندەمی کوردستانی لە ماوەی میژووی ئەدایەەرچوونی ئەودا لە چە کامەیکە و تەویمەتی: «واویلا نگوێن شە رایت عەلم. واتە: ئەی هاوار نالای زانست کەوتە خوارەو» کە فارسیە کە بەرامبەر بە سالی ۱۲۳۶ دەرئەچێ.

دەس پۆشتن و توانایی عەلمی شیخ قەسیم بێ هاوتا و زیاتر لەو بوو کە کەسێ بێ توانی لە گەل ئەو بەرامبەر بکا، بە تاییەتی کە خواترسی و پەوتی قە و پێشینی بنەمالە، ئەم زانایی گەورەتر نیشان ئەدا. لە خواترسی و بێ قیزی شیخ قەسیم ئەو کاتە بۆ خەلک زۆرتر پەوێن دەبێتەو کە یزانن شەش سال پاش ئەو واتە لە سالی ۱۲۲۶ دا کاتیک مولانا خالید گەراوە بۆ سە و گەشتە خزمەتی مامۆستای دێرینی خۆی لە بارە سەفەرە کە خۆی و بەسەرھاتی بۆی گێراوە. شیخ قەسیم لەو کاتەدا زیاتر لە هەشتا سال تەمەنی بوو بەلام هیشتا

گروی زانین و زانستی تیدا بوو. له ولامی مولانا خالیدا ترغیبی کرد و کاره‌ک‌ه‌ی به‌لاوه باش بوو. لهو کاته‌دا مولانا خالید نزیکه‌ی ۳۳ سال ته‌منی بوو. نه‌لبته پېښینه‌ی ناشنایی و په‌یوه‌ندی بنه‌ماله‌ی ته‌ختوی له‌گه‌ل ته‌ریقه‌ت ده‌گه‌رېتسه‌وه بژ چمن‌دین سال له‌وه و پېتش.

باشترېشه بزانین که ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی چمن‌دین سال پېتش سه‌فهری مولانا خالید بژ هیند، هاتبوه ناوچه‌که و مولانا په‌که‌مین که‌س نه‌بووه که بژ که‌سب ته‌ریقه‌ت په‌رو نه‌و دپاره‌ه ر‌ؤیشتوه.

دوای شیخ موحه‌مه‌د قسیم حاجی شیخ جه‌ماله‌ددینی دووه‌می مه‌رد‌ؤخی سه‌ی بووه‌ته پېشه‌و‌ؤژ و خوتبه‌خوینی شاری سه‌ و تا سالی له‌دنیا‌د‌ه‌روونی واته ۱۲۵۶ خه‌تیب بووه.

تا سالی ۱۲۳۰ بنه‌ماله‌ی ساداتی شیخ‌ولیسلا می له ناستی شیخ‌ولیسلا می له سه‌ه دادنه‌یشتن. به‌لام لهو تاریخه به دواوه به ز‌ؤر و به سیاستی نامانوللاخان نه‌م جیگه و مه‌قامه‌ه درا به بنه‌ماله‌ی موالی. هر له هه‌مان سال‌دا واته له سالی ۱۲۳۰ دا شیخ‌ولیسلا می له شیخ مه‌حمود شیخ‌ولیسلا م گیریا و به مه‌لاح‌مین کاتبی شیخ مه‌حمود و مه‌لاع‌باس درا.

له هه‌مان سال‌دا که شیخ قسیم ک‌ؤچی دوایی کردوه، مولانا خالید نزیکه ۴۳ سال ته‌منی بووه و ناربانگی ز‌ؤری هه‌بووه و له به‌غدا ز‌یانی ده‌برده‌سر.

ه‌کومه‌تی سولیمانی به ده‌س سولیمان پاشای بابان بووه. له هه‌مان

سالدا شیخ معروفی بمرزنجیش که له سولیمانی دهژیا و لمویری پتیر و شکودا بوو، پیره‌میردیکي هفتا ساله بوو و کاک نه‌حمه‌دی کوری دوانزه ساله بوو. مه‌لا نه‌حمه‌دی نژدشی باوه‌گه‌ره‌ی عمللامه حاجی مامزستا مه‌لا نه‌حمه‌دیش له سولیمانی دهژیا.

لمو ده‌مه‌ی که مستوریه نمرده‌لان سالانی مننالی خزی تیده‌پیراند، زانایانی زۆر له ده‌رویر و شینه‌کانی سنه‌دا ده‌ژیان. له بمر نه‌مه که سنه دارولشیاله بوو و عالمانیکی زۆر لموی بوونه، له هه‌موو لایه‌که‌وه بمره‌و نموی ده‌هاتن.

خاتوو مستوریه له سالی ۱۲۲۰ له ویلایهتی نمرده‌لان و له شاری سنه له دایک بوو و له سالی ۱۲۶۴ مانگی، کزچی دواپی کردووه. لمو سالی که مستوریه هاتووته دنیا، له سنه نامانوللاخان حکومهتی ده‌کرد و تا سالی ۱۲۴۰ واته تا کاتی له دنیا ده‌رچوو بمرده‌وام بوو که لمو سالد، خوسره‌وخانی ناکام له‌جیتی باوکی دانیش و تا سالی ۱۲۵۰ که به نه‌خوشینی تاعوون تیاچوو حکومهتی کرد، خوسره‌وخان چوار سال دواپی لموه که گه‌یش به حکومهت، واته له سالی ۱۲۴۴ دا خاتوومستوریه‌ی ماره کرد. که خاتوومستوریه لمو کاته‌دا هاوسه‌ری دوه‌مه‌ی خوسره‌وخان بووه. هاوسه‌ریک که تمنها ۶ سال له تەک می‌رده‌که‌ی ژیا.

سالی له‌دایک‌بوونی مستوریه هاوکات بووه له‌گه‌ل شیره‌کانی ویلایهتی نمرده‌لان و ویلایهتی باباندا. لمو زه‌مانه‌دا عه‌بدیه‌حسان پاشای بابان له لای

نامانوللاخان بووه. خالیدپاشایش له سولیمانی بوو. له کۆیه و حمیریش سولیمان پاشا حکومته دی کرد. شری سالی ۱۲۲۱ نیوان نامانوللاخان و عمیره حمانپاشا له لایک و خالیدپاشا و سلیمانپاشا له لایکی تر و به یه گمیشتنی سخت و دشواری نو دوو سوپایه له دهشتی مفریوان کاتیک پوری دا که مستوره خانم له یه کمال زیاتر ته معنی نه بوو. هر نو سالی که مولوی کورد هاته دنیا.

له باره ی نو حکومتانه که هاوکات له گمل ژانی مستوره خانم له کوردستان بوون و باسما لئ کرد، دهی میژوونوسان له سری بچن. به لام له باره ی زانیانی هاوسرده م له گمل مستوره دا به کورتی چمند باسینک دهخینه بهرچار.

کاتی له سه مستوره له دایک بوو، حویره ی مزگوته کان ناوه دان بووه له هه موو جینگمیک بۆ خوتندنی دهرسه نایینه کان بۆ سه دهاتن. له چمندی مزگوتنا زانیانی بهناوبانگ و گهوره به کاری دهرس و فتوا وتنوه خهریک بوون. به کئی لهو مزگوتانه، مزگوتی رمشی قهلابیگی بووه که شیخ قسمی عدلامه لهوتنا بووه. هر نو مزگوته ی که مولانا خالید هر لهو سالانه دا لهوتنا دهرسی خوتندوه. و چمند سالتیک دوا ی نهوه که له سهفری خوی بۆ هیندوستان گهراپوه چمند ههفتهیه کی لهو خایاند.

***

له سالی ۱۲۲۰ مانگی شیخ قسم ۷۷ سال ته معنی بووه و له بهین خه لکدا پزیریکی زوری هه بوو.

سالانیتیکی زۆری به دهرس خوتندن لای باوکی واته شیخ نهحمدهی دووهم و ماضی واته شیخ صوحه ممد و میم بمسر بردبوو دوایش بمره عیراق و شام پریشتووه. سالانی دهرس خوتندن و خوتندکاری نمو له دمشق له لای زانیانی بنناویانگ و گمورهی نموی، وهکو شیخ نهحمدهی کوری شیخ عوبیدی عمار که لمو کاتهدا بنناویانگترین زانای جیهانی نیسلام له مەزهههیی شافعییدا بووه، بۆ شیخ قسیم که خزیش له بنه مالمیتیکی زانستی بوو بیره هرهینکی زۆری بهجی هیشتوو. نهجهت شیخ قسیم به که مین که سیک نمبوو که بۆ بهدمهتحتانی زانین و زانیاری بمره شام و میسر و عربستان سهفری دهکرد، که نم شتوه نهرته له نیو قوتایاندا له کوردستان رسم و باو بووه و تا چمنین سالیس دوی نموه هر بهردوام بووه. باوه گمورهی چواره می نمو واته شیخ مستهفای تهختهویش له شام و عربستان دهرسی خوتندووه. سالی له دایکبونی مستوره هاوکات بوو له گمزل له دنیا دهرچونی زانایایهکی بنناویانگی تر که له میژوی نیسلامدا نمونهی کهم بووه. عهلامه صهلاعبدوللای بیتوشی که له نهحسانی عربستان له دنیا دهرچوو. بهلام له جیاتی نمو، هر له ههمان سالدا زانیایهکی گمورهی تر پینی نایه دنیای نیسلاموه که ناربانگیکی زۆرتی به دمت هینا. نمویس سی عبدوچهیم له سرشاته بوو که دواتر به ناری صولهوی ناسراوه.

هر لمو سالانهدا براهکی شیخ قسیم، واته شیخ سعید له سنه دهویا. نهگهرچی به پلمیکی بهرز له زانست گهیشتبوو و خملکی زۆر پزیزان لی دنا، بهلام وهک براهکی ناویانگی دهرنهکرد.

بهلام کوره‌کانی زۆرتەر ناویان دهرخست و توانیان وهک شیخ قهسیم بگره زۆرتیش له میژوودا بهناویانگ بن. که له هه‌موویان گه‌وره‌تر و به‌ناویانگتر شیخ عبدالقادی موهاجر بووه که ۹ ساڵ له مستووره گه‌وره‌تر بوو.

***

زانای گه‌وره‌ی جیهانی نیسلام عمللامه شیخ عبدالقادی موهاجر که له سهرده‌می له‌دنیا‌دەرچوونی مستووره‌دا بگره گه‌وره‌ترین زانای نه‌ تنها شاری سنه به‌لکو تمواوی کورد‌ه‌واری بووبی؛ له سالی ۱۲۱۱دا له سنه له‌دایکبوو و له سالی ۱۳۰۵ له سولهیمانی له دنیا دەرچوو. شیخ عبدالقادر له سالی ۱۲۳۶دا ده‌سی کردوو به دهرس و تنه‌وه له مزگه‌وتی دارول‌یحسان که لهو ساڵه باوکی واته شیخ موحه‌مه‌د سعید و مامی که شیخ قهسیمه له دنیا دەرچوون. لهو توانی به باشترین شتیه نهم جینگه و پله زانستیه به‌ارزێت. به‌لام له سالی ۱۲۷۰ به تێکچوون و خراپی وه‌زعی سنه و پیش هاتنی قه‌تنبه‌ک که له میژوودا به (الفتنه المنه‌بیه) ناو براوه سنه‌ی به‌جی‌هێشتوه و رۆیشتوه بۆ سلیمانی. زانایانی سلیمانی که ناوی نه‌ویان بیستبوو و زۆریشیان بۆ دهرس خوێندن له‌وهو پیش هاتبوونه سنه و له‌لای باب و مام و باپیری لهو دهرسیان خوێندبوو، پیشوازیه‌کی زۆریان لێکرد. حاکمی لهو وه‌ختی سلیمانی هه‌والی هاتنی شیخ عبدالقادی بۆ سلیمانی گه‌یاند ه سولتانی عوسمانی. به‌رگێکی‌ش له کتێبی نووسراوه‌ی شیخ عبدالقادر به ناوی (تقریب المرام فی شرح ته‌ه‌ذیب الکلام)ی له‌گه‌ڵ لهو هه‌واله ناردی بۆ سولتان. سولتان له ولامدا

نوسی که زور بهم هاتنه رازی و کینفخوش بووه^۱. له خزانهی دولت مانگانمیکشی بۆ دهریری. شیخ عبدالقادر بهریز و نیترامینکی زۆرهه تا سالی ۱۳۰۵ لموی ژیاوه و گۆره که له گۆرستانی (سویان)ی شاری سلیمانیه. له هه مان سالدا واته له سالی ۱۲۲۰ زانایه کی بهناویانگیتی تر له سه هه بوو که حاکمی کاتیش بهرگری لی ده کرد. نویش مهلا موحه محمد مهدی شیخولیسلام بوو که نزیکي ۴۵ سال ته مهنی بوو. مقامی شیخولیسلامی سه به شیوه کی میراتی بهر گمیشبوو.

له هه مان سالدا شیخ جههالمدینی دوهه می مردوخی سهغه جی که به یه کی له زانایانی گهوهی ناچه که دهزانرا، له سه نیشته جی بووه و ۳۸ سال ته مهنی بووه.

جگه له شار، له دهووبهری سه، چهند زانایه هه لمو دهه ژیاون که تهنانت یاد و نیتویشیان نه لهه کووتهباسه جینگه دهیتتهو و نه نیتمهش دهه مانموی یان دهتوانین هه موویان بنوو سین. بهلام به هیچ جوژی نابی یادی دوو زانا لمو زانا پایمهزانه له یاد کمین.

له ناوچهی باشووری خۆزئاوای سه چهند دێیهک هه بووه که له میژوه

۱- دهی نامه ی سولتان عبدالحمید نه میبه که خوالیخو شېرو مامزتا ههزار له کتیبی میژووی نهوه، لاتنا لاپهه ی ۲۷۵ کردویه به کوردی:

(دهای سارو، له نووسراوه کاتتهوه هه نهه مننیت ناشکرایه، پیترقه دهت خیر بوو، چونکه ده گهل هاتنی تو نیتمهش (سیولسترپول) مان گرت. نمو مانگانمیه کم بۆ دباری کردی، نه گهر بهش ناگا دهای شهه بیرم خهروه دهه مووی ناسوده بیت. دهعای به خیرم بۆ بکه)

جینگه‌ی زۆری له پیاوه زانایان و عارفان (تعلی دل) بوون. یه‌کێ له‌م دته‌هاتانه که له دنی ته‌ختیش دوور نییه، ناوایی کاشتره که له پتیش ناماژه‌مان یی‌کرد و وتمان شیخ نه‌بووه‌کری کو‌ری شیخ مسته‌فا بوو نه‌وی چوو و له‌وی نی‌شته‌جی بوو. نه‌گه‌ر له هه‌مان سالی ۱۲۲۰ له سه‌ شیخ موحه‌مه‌د سه‌عید و کو‌ره‌کانی نی‌شته‌جی بوون له هه‌مان سالد له دێ کاشتریش، عه‌بدوله‌فه‌ووری کاشتری لی بووه که له دوایدا ده‌بیته یه‌کێ له نی‌شته‌جییانی (خلفا) مه‌ولانا خالید. واده‌رده‌که‌وی له‌م سالدی که خاتومه‌ستوو‌ره له‌دایک بووه نه‌م زانا پایه‌به‌رز، ته‌مه‌نی له ۳۵ دا بوو‌یت.

***

یه‌کی‌کی‌تر له زانا گه‌وره‌کانی نا‌چه‌که که له‌م سالدانه‌دا له سه‌رده‌می مه‌ندالیدا بووه و دواتر زانایه‌کی گه‌وره‌ی لی ده‌ره‌ات و ته‌نانه‌ت زانایانی گه‌وره‌ی سه‌نه هه‌ر کاتێ گه‌رفتی‌کی تایبه‌تیان له بواری زانسته عه‌ره‌یه‌کان وه‌کو سه‌رف و نه‌حو و به‌لا‌غه و مه‌عانی و شیعی عه‌ره‌با هه‌بوای پوریان لی ده‌کرد، عه‌لامه مه‌لاعه‌به‌لولای تایی بووه که له دنی تای له باشووری خۆراوای سه‌نه نی‌شته‌جی بووه. نه‌م زانا گه‌وره‌یه که له ۱۲۹۰ی مانگی‌دا له دنیا ده‌رچوو، زۆرت‌ینی شیعه‌کانی شاعیرانی عه‌ره‌بی له‌به‌ر بووه و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک‌یانیشی سه‌رح کردووه. زۆری له گه‌وره‌پیاوانه‌ی به‌ناویانگی نه‌م دوایه‌ی سه‌نه، تا نه‌م چه‌ند سالدی پتشیویش نوسخیه‌کی ده‌ست نووسی یه‌کێ له دیوانه عه‌ره‌یه‌کانی نووسراوه‌ی ده‌ستی شیخ عه‌به‌لولای تایی‌یان له‌لا بووه وه‌ک: مه‌قاماتی حه‌ری‌ری و سه‌رحی هیدایه‌ی قازی حه‌سه‌نی مه‌ی‌زۆدی و خۆلاسه‌تول‌حیاسایی شیخ عامیلی

که هم‌موویانی به رافه و لیکدانم‌وه و پراویتی خزی پازان‌بو‌وه. مه‌لا عبدوللای تایی زۆرت‌رینی شی‌ره‌کانی دیوانی موته‌نبی و بوخت‌زی و نه‌بو‌نواس و غیری ئه‌وانیشی له بمر بووه. مه‌لا عبدوللای تایی هم‌میشه گۆشه‌نشین و ک‌ناره‌گیر بووه و تا کۆتایی ته‌م‌نی دوو له د‌نگ و ناو به س‌ری برد. له بمر نه‌مه‌ش که زۆر ک‌س نه‌ناسیوه و خۆشی حم‌زی له د‌نگ و ناو نه‌بووه، به داخ‌ره شتی له د‌رس خو‌ندن و عام‌وستاکان و سه‌فه‌ره زان‌سته‌کانی‌یه‌وه نازانین.

***

له سالی ۱۲۲۰ له سلیمانیش زانی زۆر هم‌بون. که له هم‌موویان به‌ناویان‌گ‌سر (رئیس‌ال‌علماء) نه‌وی بووه واته شیخ مع‌روفی نه‌وی که چ‌م‌د سالیك بوو هات‌بووه سلیمانی و پ‌ش نه‌وه له قه‌لاچ‌والان بووه. لهو سه‌رده‌مه‌دا شیخ مع‌روف که ناستی فت‌وادان و ئیجتیهادی له ناوچه‌ی بابان بوو و فر‌مان به ده‌ستانی بابان پ‌ت‌زکی زۆریان لی ده‌گرت، ته‌م‌نی له ۵۴ سال ت‌پ‌یر بوو. هم‌ره‌ها که له بواری شه‌رم‌ه‌ت‌دا ر‌ب‌ری ناوچه‌که بوو، له ته‌ریقه‌تی قاد‌ریه‌ش‌دا - که لهو کاته‌دا گر‌نگ‌ترین ته‌ریقه‌ت‌یک بوو که له نیو خ‌م‌ل‌کا باو بوو- وه‌کو ر‌ه‌ب‌ری ته‌ریقه‌ت ناس‌راو بوو. پ‌یمان وایه که شیخ مع‌روف چ‌م‌د جارئ هات‌بوته سه‌نه. به‌لام به بی س و دوو له‌گ‌ل زانایانی گ‌م‌وره‌ی نه‌و‌یدا په‌م‌وه‌ندیکی زۆری هم‌بووه. ته‌مانه‌ت له سالی ۱۲۲۸، که نام‌ان‌ول‌لاخان مرگ‌وتی دار‌ول‌ئ‌ح‌سانی در‌وست کرد و شاع‌یره به‌ناویان‌گه‌کانی نه‌سه‌فه‌هانی بانگ کرد که به بۆنه‌ی ته‌وار‌بوونی مرگ‌وته‌که‌وه شی‌ری بخ‌و‌ستن، ه‌ی‌چ‌کام‌یان

نمیانتوانی و ده‌گو زانایانی ناوچه‌که به جوانی شیر بخوینند. که له بولری فارسیدا خویره‌می سمنده‌جی و له بولری عمره‌میشدا باشترین شیر هی شیخ معروف بووه. نمر شیرهی که شیخ معروف به بۆنه‌ی دارولنیحسان هۆنیوه‌تموه نیشاش له هه‌یوانی شرقی دارولنیحسانه و به جوانی دیاره. جا نه‌وی که شیخ معروف خۆی بۆ نهم رۆپه‌سه بۆ سه‌هاتی یا نه، زۆر روون نه‌بووتموه. شیخ معروف به بی‌گومان یه‌کی له گه‌وره‌ترین زانایانی نیلامی له کوردستاندا بووه و کتیه‌کانی له بولری جزراوجزردا به‌لگمه‌ لاسر فراوانی زانایه‌کانی. له زهوق و وێژی عمره‌میشدا ته‌خمیه‌کانی به سر (بانت سعاد) و (لامیه‌ العجم) و (برده‌ی بو‌صیری) زۆر به‌ناویانگه و بی‌گومان به یه‌کی له جوانترین ته‌خمیه‌کانی نه‌دبی عمره‌بی ده‌ژمیردین. شیخ معروف له وێژی فارسیدا شارمزا بووه و چهند کتیه‌کی فارسی به شیه‌ی په‌خشان هه‌یه. جار‌جاریش شیرهی فارسی هۆنیوه‌تموه.

***

له‌و کاتهدا یه‌کی له‌و فه‌قییه‌نه‌ی که له حو‌جره‌کانی سلیمانی ده‌رسی ده‌خویند، مر‌حه‌مه‌دی زه‌های بووه به شانزده سا‌ل ته‌مه‌نوه که دواتر به ناوی موفتی‌زه‌های به‌ناویانگ بووه.

زانایه‌کی گه‌وره‌تر که له سلیمانیدا بووه مه‌لاعه‌به‌دول‌لای په‌ش بووه که له سا‌لی ۱۲۲۰ی مانگی، له مزگه‌وتی سه‌ی حه‌سه‌ن له سلیمانی به ده‌رس و تهنه‌ی فه‌قییه‌نه‌ خه‌ریک بووه. له هه‌مان سا‌لدا له سلیمانی زانایه‌کی‌تر هاتووته دنیا به نێوی نه‌حمه‌د که دواتر به نێوی مه‌لا نه‌حمه‌دی چا‌ومار

ناسراوه. هم مهلا نهحمده له سالی ۱۲۵۴دا که عمللامه شیخ مدعرووفی
بعرزمجی له سلیمانی له دنیا دهرچو، له تهمنی ۳۴ سالیما بو به موفتی
سلیمانی و تا کوتایی تهمنی لم ناسته دا مایره، دوی نمیش کوره کان و
نهموه کانی تا چمنین سال هم مقامیان به دس بو.

له سالی ۱۲۲۰دا که خاتوو مستوره چای به دنیا هلهپناوه له
ناوچی همورامانی نیراندا له نژدشه زانایه کی تر ژبانی دهرده سر که ۳۰ سال
تهمنی بووه. واته مهلاعه بدورپه حمانی نژدشی کوری مهلا نهحمده دی نژدشی
یدکم و باوکی حاجی ماموستا مهلا نهحمده دی نژدشی.

هر لم سالاندا بو که مهلا نهحمده دی نولفتی سمنده جی که له
بنه مالهی شیخولیسلامیه کان بووه له سنه هاتووته دنیا، و له سالی ۱۲۴۰دا
پلهی شیخولیسلامی وهرگرت. نولفت نه تنها شاعیرکی شارها بو که له
بغاویانگترین قازیان و زانایانی شار بو. کمواته لمو کاته دا که مستوره
شوی کردووه و یا هر نمو کاتمش له سمنوه بهرمو سلیمانی پزیشتووه هر هم
نولفته شیخولیسلامی ناوچه که بووه.

له سالی ۱۲۲۷دا کاتیک مستوره حموت ساله بووه، له دینی دشه که
یه کیکه له دینه کانی جوانپو له دور فرسه خی پاوه دا، مهلا مهحمودی کوری
مهلامرحه محمد لدایکبووه. مهلامهحمود دوی چمن سال پو فقه قیمتی پو
سنه که لمو سرده مهلا مهلمندیکی گمروهی زانستی بووه، هاتووه و له
مزگومتی (امین الاپاله) له لای مهلا فتمحوللای دویسمی به دهرس خویندون
خبریک بووه لموانیه نریک سالی ۱۲۴۵ بوویت، نه لسته پو خویندن

ماوهیه کیش بهرمو کاشتر پژیشتووه و بهلام دووباره بهرمو سنه هاتووه و سمرنمنجام گمراوتموه بز دشه.

مهلا مهحمود له سالی ۱۲۸۱ له تهمنی ۵۴ سالیذا کۆچی دواپی کرد. بهلام کوپه کانی هاتن بز سنه و ناستی فتوادانیان له سنه پی سپردرا و تا نهم چمند سالی پابوردوش له زانایانی گمورهی سنه بورن.

نمر کاته که مستوره کچیکی گنج و زیرک بو، واته له دهوویبری سالی ۱۲۳۶ دا که به دهرس خوتندن و به دست هیتانی زانیاری و زانستوه خهریک بووه، شیخ قسمی تهختوری له تهمنی ۹۳ سالیذا و برابیه کیتری که شیخ موحه محمد سعیده له تهمنی ۸۴ سالیذا کۆچی دواپیان کرد.

***

له دنیا دهرچوونی نهم دوو زانا گمورهیه له سنه هاوکات بووه له گهژ کۆچی ههمیشهیی مولانا خالید له ناوچهی کوردستانوه و سه فخرکردنی بهرمو بهغدا و دواپی نهمه له سالی ۱۲۳۸ دا بهرمو دهمشق دهروات مولانا خالید چوار سال دواپی نهمه له ۱۲۴۲ دا واته دوو سال پینش نهمه مستوره شوو بکات به خوسرمو خان له دهمشق کۆچی دواپی کردووه. نه گهرچی مولانا له کانی مردنیدا ته مهنیکی زۆری نهمو، بهلام زۆر بهناویانگ و به دهسلات بوو. نهم له کاتی له دنیا دهرچوونیدا تهمنی ۴۹ سال بوو.

مولانا زۆری پی خۆش بوو له کوردستان بهینی. چمند جار به بی مهیلی نهمی بهجی هینشت، بهلام دووباره ده گمرايموه تا نهمه که بز ههمیشه نهمی بهجی هینشت و بهرمو دهمشق وهری کموت. داستانی پیشوازی زانایانی گمورهی

دمشق و داستانی به خاک سپاردنی نمو که خه لکیتی زۆر بمشداریان لی کردبوو
 سالها له یاد و بیرى خه لکی دمشقا مابوو. شاعیران و عارفان و زانایانی
 زۆر بۆ خزمیتی چوونه دمشق یان له شیوهی به خاک سپاردنی نمودا شیعیان
 وتوه که زۆرتی نمو شیعرانه نیتاش همر لمبرد مستدایه. نمو که دهییین
 نه تمنها گهوره زانایانی دمشق بملکو تمنانهت زانایانی بهناویانگی بهغدا و
 ناستانمیش لهو بیرونه مندیشهی نمو پیتشوازیان کردوه، بهلگهی بهرزی و
 گهورهی نهم پیاوه نشان دهدات. کاتیک که سی و سێ سال له ته مهنی تیپه
 ببو و له مزگوتی رهشی قهلابیگی تهریقتهی خۆی به خزمیتی ماموستای
 هشتا ساله شیخ قسیم ناساند نهویش پیتشوازی لیکرد و کاتیک که
 نیینوعابدینی حهغهفی که موفتی گهوره عوسمانی بوو له ناستانه یاد و
 باسی نمو بیست، پیتشوازی لی کرد و له دمشق هاته خزمیتی و کتیب و
 شیعهی زۆری له بواری لاینگیری نهم عارفه گهوره بهدا نووسی. تمنانهت پیتش
 نمو بهرو دمشق بهوا زانای بهناویانگی بهغدا عمللامه شهابودینی
 نالووسی نووسهری تهفسیری بهناویانگی (روح المعانی)، له خۆشهویستی نمودا
 سۆزی دهبرپوه، و دهست به پهن و مهدهی نمو پیاوه گهوره به کردوه و
 قسیدهیهکی چهند سهدهیتی له بارهی مولاناوه نووسیه.

***

بیگومان لهو سالانهدا که مستوره له سه گهنجیکی بیست ساله بووه
 گهورهترین روودار و گۆرانکاری عیرفانی و معنوی ناوچه که، که له سهر
 زانایانی ناییش کاریگر بوو بلاو بوونهوه تهریقتهی مولانا خالید بوو.

مستورده هیچ کاتیک مولانای نه‌دیو بو به‌لام له‌گه‌ل کسێک ناشا بو و
تعمیری گرت که زیاترین بهشی له‌ تهریقته‌ی ناوچه‌ی سه‌ و هه‌ورامان و بگه‌
شاره‌زوریش دانایه‌. شیخ عوسمانی ته‌وتله‌ی. شیخ عوسمان ته‌نها دوو سا‌ له‌
مولانا خالید جوانتر بو به‌لام به‌ناویانگه‌رین جێشینی (خه‌لیفه) نه‌و له‌
کوردستاندا بو. شیخ عوسمانی سیراجه‌ددینی له‌ سا‌ی ۱۲۳۸ دا دوا‌ی نه‌وی
مولانا خالید کوردستانی به‌جێه‌شت ته‌ویش سلیمانی به‌جێه‌شت و گه‌راپه‌وه‌
بۆ ته‌وتله‌ بۆ په‌روه‌رده‌کردنی موریدان. نه‌و خانقا و مه‌درسه‌ نایینه‌ که شیخ
عوسمان له‌ ته‌وتله‌ی دانا، زۆر کاری کرده‌ سه‌ر په‌واجی دینداری و ته‌سه‌وف و
زانستی نایینی له‌ نه‌تو خه‌لکه‌که‌دا. ته‌نانه‌ت له‌ سا‌انی داها ته‌ودا که دوا‌ی کۆچی
دوا‌ی شیخ عوسمان، شیخ عومهری کۆری ته‌م خانقا و مه‌درسه‌یه‌ برده‌ بپاره‌،
ته‌ویش له‌ بوا‌ری زانسته‌ نیسلا مه‌یه‌کان بگه‌ له‌ ته‌وتله‌ش زۆر به‌هه‌ری بووێ.
گه‌وره‌ پیاوانێ وک موله‌وی و نالی و مه‌حوی و هه‌نا وه‌کو مه‌لا عبدا‌لکریسی
موده‌پریس هه‌ر له‌م مه‌لعه‌نه‌ندا په‌روه‌رده‌ کراون.

زۆری له‌ زانایان زێد و مه‌لعه‌ندی خۆیان به‌جێه‌شت و به‌ مه‌به‌ستی
به‌مه‌سته‌هێنانی ته‌هریقته‌ به‌ره‌و ته‌وتله‌ و بپاره‌ چوون. شینا‌زی شیخ عوسمانه‌ نه‌
ته‌نها کاری کرده‌ سه‌ر زانایانی سه‌رده‌می خۆی به‌لکو کاری زۆر ته‌ریشی کرده‌وه‌
سه‌ر خه‌لکه‌ بێسه‌واده‌که‌. به‌کێ له‌وانه‌ی که د‌ و هه‌ستی گه‌را‌ی شیخ عوسمان
بوو، کابراه‌یه‌کی مه‌له‌وێ و لات له‌ سه‌ه‌ بوو به‌ نه‌تو شوکرو‌ل‌لا دوا‌تر به‌ نا‌ی شیخ
شوکرو‌ل‌لا‌ی شه‌هبازی سه‌نه‌نده‌جی به‌ناویانگ بووه‌. پیاوێکی عا‌رف و ده‌گه‌رم که
له‌مه‌و پاش له‌ نه‌تو خه‌لکه‌که‌ زۆر جێگه‌ی پێ‌ز و نه‌یحه‌ترام بووه‌.

کۆمهلىك له زانايان و گموره پياوانى سنه که توانيورانه بهلگه‌ى جى‌تشىنى (خلافت) له شىخ عوسمان وه دهس بيتن بریتين له: مه‌لامه‌حمودى دشىمى باوکى مه‌لامه‌بوللاى موفتى سنه، سه‌ى شه‌اب‌وددینى تالشى - که لهو کاتمه‌دا نيشته جىنى سنه بووه - و سه‌ى عه‌بدوله‌جىمى مه‌ولموى، شىخ شوکرللاى سمنده‌جى و شىخ موحه‌مه‌د باقرى سمنده‌جى و مه‌لامه‌حمودى سمنده‌جى. و به‌کىک له نێزاده‌تسه‌ندان و موریدانى به‌ناویانگى شىخ عوسمان له سنده‌دا ره‌زاقولى‌خان حاکمى نمو کاته‌ى سنه بووه. و هه‌روه‌ها سه‌ى عه‌بدوله‌کىمى گه‌وترو که پيش له‌مه‌ بۆ خۆى، له خزمه‌تى مه‌ولانا خالید بوو به‌س ته‌رتقه‌تى ته‌واو نه‌کرد. گه‌رايموه لای دۆستى پيشىنى خۆى شىخ عوسمان و له‌وى ته‌واوى کرد. نم زاته پايمه‌ره‌ که زۆتر له ديه‌هاتى گه‌وترو سه‌ر به ساراڤ له باکوړى سنه ژياوه، جارجار بۆ سنه هاتووه و ته‌عيان و زانايانى سنه پێزى زۆريان لى گرتووه. لهو کاته له ته‌وتله بووه پمپوه‌ندىنىکى پۆحى له‌گه‌ل مه‌ولموى به‌سترووه و تا دواينه‌دا دۆستىنىکى زۆرى بووه.

هه‌روه‌ها شىخ حه‌سنى هه‌زارکانيان که ماوه‌ىنىکى زۆر له ته‌وتلى بووه و لهو سالانه‌ى دواترى عومرى گه‌راوه‌تموه بۆ هه‌زارکانيان و له‌وى ژياوه. دۆستايه‌تىنىکى زۆرى له‌گه‌ل مه‌ولموى بووه و زۆر جاريش له ته‌ک گموره‌پياوانى سنه نامشتوى بووه و ته‌وانيش پێزى زۆريان لى گرتووه.

سه‌باره‌ت به شىخ عوسمان ده‌توانين زياتر له‌مانه باس کەين، به‌لام له‌به‌ر په‌چاوکردنى شىوه‌ى کوورته نووسين به‌م کوورته ره‌زا ده‌ده‌ين. خوا يىکا له جىنگىنىکى باشتەر و بيشتەر باسى لى کەين.

له دواسالې لمدنیا دره چوونی خوسروخانی ناکام که خاتو مه ستوره خانم کموت (۱۲۵۱) مه لا لوتغوللای شیخولیسلم له سنه له دایک بوو.

له سالی ۱۲۵۴ ی مانگیدا زانای گموره شیخ معروونی بهرزه جی له دنیا دره چو و مه لانه حمدهی چاومار وه کو (رئیس العلماء) ی سلیمانی هدل پیردرا، دوو سال دواي نموه، واته له سالی ۱۲۵۶ دا، مه لا عمبدوره حماني نودشی، سنه ی به مېمېستی سلیمانی به جی هیشت. وا مشهوره که مه لاعبدوره حمان، به راوړی شیخ عوسمان چووه بز سلیمانی. له دیدار تکلدا که شیخ عوسمان له گمل کړه که ی شم واته مه لانه حمدهی نوشی بوویمتی بهی وتووه که به باوکت بلن سنه به جی بهیلي و بی بز سلیمانی. له سلیمانی له گمل پیشوازی پارته گاری نهوتدا پرویه پروو دهی و تا کوتایی ته مېنی له مزگموتی مملکندی به تدریس و فتواد انموه خمریک دهی. مه لاعبدوره حمان که لمو کاته دا زیاتر له ۵۰ سال ته مېنی بووه.

له سالی ۱۲۶۲ دا برای مستوره نمبولموجه محمد له دنیا دره چووه. له م ساله دا مه لاعباس شیخولیسلم که له زانا ناسراوه کانی بنه مالی معالی بوو، له دنیا دره چو. شم زاته دهرنکی زوری بووه له ناوچه کېدا و بهریرسی خملک و حکومت بووه. هر لم ساله دا شیخ عومری کوړی شیخ عوسمان له تموتله هاتووته دنیا و نم نامیلکه ی خاتو مه ستوره شه دهی هر لم سالانه نووړا بی.

سالی دواي نموه مه لاوړه حماني نودشی له سلیمانی کزچی دوايی کرد. له دواسالدا حاجی ماموستا مه لانه حمدهی نودشی به دهووتی گموره پیاوونی سنه

دئ بۆ سنه و تا كۆتايى تەممەنى، زانايان و نەمەيانى سنه به تاييەت شەرەفولمۆلك كه له نەمەيانى سنه بووه، پەتەيان لى گەرتووه و نەمەيش هەر لەمۆ دەمەننەتەوه. لەم سەردەمە حاجى ماموساى نۆدوشى و شەيخ عەبدولقادر دوو زاناي گەورەى سنه بووگن. مەلمەوى چەند داستانىكى سەبارەت به عەيلم و زانستى نەم پياره گەورە هەتتاوه كه له يادى مەردانى خوالىخۆشبوو مەلاعەبدولكەرىمى مودەرىس هاتووه. له سالى ١٢٩٠دا شەيخ نەمامودىنى مەردوخى باوكى شەيخ موحەممەدى فەخرولەولەما ناسراو به (حيران سەندجى) له سنه كۆچى دوايى كردووه. له دنيا دەرچونى نەم هاوكات بووه له گەمە زۆر پووداوى گەنگ له ناوچەكەدا، كه بارودوخى زانيارى و زانايان وردەوردە پوو له نالەبارى دەكات. خاتوو مەستورەش له سالى ١٢٩٣دا سەنى بەجى هەشت و بەرو سەيمانى وەرگەموت. لەم سەلەدا هەشتا دەرس و تەنەوه له مەزگەوتى دەرولنەحسان له نەستۆى بنەمالەى تەختەريدا بووه. گەورەترين زانايانى شار لەمۆ بوون، زاناي گەورە شەيخ عەبدالقادرى موهاجىر كۆبى شەيخ سەمەيد و برازاي شەيخ قەسىم له گەمە براكانيان لەمۆ پەتەيان زۆريان هەبووه.

له سنه زانايان زۆر بوون كه خەزمەتيان به خەمەك دەكرد، زۆر جار وەها بووه كه له هەموو سەندەمە بەرو نەمۆ دەهاتن، بۆ وێنە مەلا حامىدى پووارى لەم سەلەندا له سنه بوو. نەم مەلا حامىده نەگەرچى به سەر زۆرێك له كەتیبە زانستیەكانى نەم سەردەمەدا وەكو توحفەى ئىبنو حەجر ناگادارى باشى بووه، بەلام لەبەرىبۆنى كەسانى وەك شەيخ عەبدولقادر و زاناي گەورە حاجى ماموساى نۆدوشە نەم زانایەكى له پەلمى بەرزدا بەژمار نەدەهات. خاتوو مەستورە له بەر

چند شتی به لایموره باشر وا بوو له گمل زانایانی وهك نهم مهلا حامیده -كه پیم وایه له نهموره کانی مهلا خلری پرواری بی- پتوهندی هبیت تا وهکو زانایانی خاوهنی پلموناستی بعز. یه کهم له بهر نهوهی که لهو سمرده معدا زیاتر زانایانی شرعی به سر شارد ا زال بوون، و ژنیکوی وهك نهم بهو هه موو پوښیری و پروناکبیزیه که بووی بهر ژوهندی خوی لهوهدا نهمه بیینی که له گمل زانایانی گموره دا پروی پروو بیت. دووهه میش له بهر نهوه که هستوره میش کارتیکی بهو زانایانه نه بوو. بگره بز خاتوو هستوره ی ناسک خیمالی دل خه مین نه ممش باشر بی.

سهی عبدالوهریم که نازناوی (معدومی)یه و به (مولوی) ناسراوه له ۱۲۲۱ دا له سر شاته هاتووته دنیا. بنچینه ی به مهلا نه بوویه کری موسه نینی چوپ ده گات. له کاتی فقهیه تیدا که گنجیک بووه دپته پاوه و دوا ی نهوه دپته سنه، بز ماوه یک چوپ بز بانه و پاشان چوپ بز سلیمانی، به لام دووباره هاتمه بز سنه. وا دهمه کهوی که نهم سهره ی دووهه می مولوی بز سنه له نزیکه سالانی ۱۲۴۵ دا بووه که لهو کاته دا هستوره تازه شوی کردبوو. مولوی بز جاری دووهه م هاتووته دارولشیحان. ماوه یک زو له خرزمتی شیخ مرچه محمد سعیدی ته ختمویدا دهری خویندووه. لهو سالانه دا مولوی و هستوره خانم نزیکه ۳۰ سال ته مینان بووه. دوا ی نهوه مولوی چوپه تهو بز سلیمانی و له خرزمتی مهلا عبدالوهریمانی نو دشی باوکی حاجی ماموستای نودشه برانامه ی (اجازه) زانستی گرتووه. مولوی بهر دهمام له گمل زانایانی هاوکات و سمرده می خزیدا پتوهندی هه بووه. به تایبته

سبهارت به بنه‌مالی شیخ عوسمان همت و سۆزینکی زۆری دهربرپوه. سره‌تا له سالی ١٣٠٠ کۆچیدا که نزیکه‌ی سی و چوار سال دواى مردنى مه‌ستوره‌یه، نهمیش له دنیا دهرچوه. گۆزه‌که‌ی له گۆرستانى (مقبره‌الصحابه) له دنى سرشاته‌یه. (بهر تاریخ وفاتش آن قدر کردیم فکر کاسمان "غش" کرد بر مرگ جناب مولوی)

مولوی یه‌کێ بووه لهو زانایانی گموره‌ی نهو سرده‌مه که ههر وه‌کو باوه‌گموره‌ی پایمه‌رزی خۆی واته مه‌لا نه‌بووه‌کری موسه‌ننهی چۆری ده‌ستی بۆ پیتنوسی بردوه و مه‌به‌سته‌کانی خۆی نووسیه‌تموه. مولوی له زانسته‌کانی که‌لام و به‌لاغه‌دا زۆر شارمزا بووه. شیره‌ کوردیه‌کانی نهو به‌شینکی کم له شیره‌کانی نهوه که له ناسینی شتوه و ده‌مه‌لاتی شیره‌ی نهودا نابیت تنه‌ها نهوانه په‌چار کمین.

مولوی دواى ته‌مه‌نی ٣٥ سالی له سۆز و خۆشه‌ویستی مه‌عنه‌ویدا ده‌ست به داوێنی شیخ عوسمان بووه و تا کۆتایی ته‌مه‌نی سبهارت بهو وه‌فادار ماوه‌تموه. شیخ عوسمانیش نهوی زۆر خۆش ویستوه و هه‌میشه هه‌والی پرسیه‌وه. به‌شێ له هۆنراوه جوانه‌کانیان که بۆ په‌کتریان ناردوه هیتشتا ماده و ناماژه ده‌کاته هه‌سته جوان و خه‌یاله ناسکه‌کانیان. ته‌نسیری شیخ عوسمان و ته‌ریقمتی نهو له‌سر مولوی له شیره‌کانیدا زۆر ناشکرا و پرونه. مولوی سێ کتێبی (العقیده المرضیه) و (الفضیلة) و (الفوائده) به سێ کۆپی شیخ عوسمان پیتشکه‌ش کردوه.

نه گهرچی کتیبی شرعیاتی خاتوو مستوره له لایه‌نی فیهیموه ناتوانی وه کو کتیبیکی فتوا بناسری، به‌لام له چمنه پروانگه‌وه ده‌توانیسن ناساژی پی بکمین و له‌بهرچاوی خه‌ین. یه‌کئی له‌وانه نه‌مه‌یه که نهم کتیبه له یه‌که‌مین کتیبانیکه له فیهی شافیهیدا که به تاییمتی به فارسی نووسراوه. نه‌لبه‌ت -تا نهم جیگه‌ی نه‌من خه‌برم پی- یه‌که‌مین کتیب به زمانی فارسی له شرعی شافیهیدا کتیبی (المنقی) نووسراوه‌ی (المهجردی) یه که له سه‌ده‌ی هه‌شتم له شیراز نووسراوه و نه‌من بز خۆم کاری لیکدانهمیم له نه‌ستز بوو.

راسته‌که‌ی نه‌مه‌یه که نهم نامیلکمه له سه‌راوه گرنگه‌کانی شرعی زۆر به‌هره‌ی گرتوه. نووسری نهم کتیبه له سه‌ر کتیبه سه‌راوه‌کان زۆر شاره‌زا بووه به‌هاسانی توانیویه به سه‌ر گیروگرفته‌کانی نهم جووه کتیبه تاییمتیانه زالی بیت. نه‌مانه‌ت له کتیبه‌کانی حه‌نفی و شیعیش ناگادری بووه و به‌هره‌ی لی گرتوه. نووسری نهم نامیلکمه له باسه تاییمتیانه‌کانی نهم سه‌رده‌مه که له نیتو زانایاندا باو بووه ناگادار بووه. به تاییمتی له شرعی شافیهیدا له چمنه کتیبی ﴿توحفه‌ی﴾ نیبوچه‌جهر و کتیبی ﴿الوضوح﴾ یه‌مه‌لانه‌بوویه کری موسه‌نیف و له کتیبی ﴿النهایه﴾ په‌مه‌لی سوودی گرتوه.

له به‌ر نه‌وه نهم نامیلکمه به تاییمتی بز مه‌سه‌له شرعیه‌کان نووسراوه، که‌مه‌تر پروانیسی بووه‌ته سه‌ر کتیبه که‌لامیه‌کان و له باسه که‌لامیه‌کانیشی که‌مه‌تر بزێ چووه. نهم کووته ناو‌دانه‌ش له سه‌ر باسی که‌لام له به‌ر نه‌وه بووه که له پشه‌کی کتیبه فیهیمه‌کان وا په‌سم بووه که نووسه‌ر کو‌رت‌عی‌ن‌ک‌یش سه‌باره‌ت به باوه‌ر و عه‌قیده باس کات. نه‌گینا نهم کتیبه کارنکی زۆری به سه‌ر

که لام نمبووه.

تهبته لمو سالانه له کوردهواریدا، باسی که لام زړو به باو بوو. مهلا ټیبنولساج به نټوی عهلامه ی که لامی نټوی درخستوه. به تایبته بنه مالهی تهختوی له بواری که لامدا زړو شارهزا بوون. شیخ عبدالقادی موهاجیریش له بواری باوړ و که لام زړو توانا و به ناویانگ بوو و کټیپی (تقریب السرام) بملگه ی نهم قسمیه. بهس نمر کټیبه ی به تایبته له حوچره ی فمقیاندا لمو سالانه و له دواتریش دهخوتندرا کټیپی (شرح العقائد تفتازانی) بوو.

به له بهرچاو کردنی بهشی یه که می نهم کټیبه ی مستوره و به هلسنگاندنی له کنار کټیبه که لامیه کانی معلوی تاوه گوزی به تایبته کټیبه به نرخه که ی (القعدة المرضية) بزمان دهرده کهوی که نه تنها له باری پروا و نایین که له باری پیچوون و پوهشتی بابته کانش زړو وه کو یک دهچن.

هلبته خاتومستوره له عیلمی شرع و که لامدا، به ږاگه ی یه کټیکي وه کو معلوی ناگا و دروستیش نییه که نیمه به یه چاو بز نهم دوانه پروانین، که یه کیکیان زاناییکه، که شاعر کاری دوهه می بووه (معلوی) و نمر یه کمیان شاعیریکه که له نووسراوه کانی جگه له شاوردانیکي به سر زانسته نیسلامیه کان نمبووه. نه گمرچی به بی سی و دوو، کټیبه که ی له جیگای خزیدا نمرج و بایه خټیکي زړی همیه.

نه گمرچی خاتومستوره وه کو زاناییکي نایینی نه مسراوه، به لام به بملگه ی نهم کټیبه بزمان پروون و ناشکرا دهبی، که له بواری نایینی و زانسته نیسلامیه کانش زانایي بووه و لمو به حسانه که زانایانی نایینی دهیکن دوو

نمبوه و نه گمرچی هلمومرچینکی زۆری له ژيانا دیوه بهلام، له کهناری بیره جوانهکانی که له هۆنراوهکانیا هیناویستی، کۆمهلگاکهی خۆی له بیر نهبردوه و زۆر هانی داوه نموهی که له بیرومیشتکی به دروستی دهزانی، پیشکەشی خەلکەکە ی کا.

مستوره وهکو ههموو ژنیکی به غیرهتی کورد، نهیهشتوه کۆسپهکانی ژيانی لاپهه ی بیروبار، یان لاپهه ی خهیا له جوانهکانی تیپه ک و له هیچ ماوهیتکا دستی له بیروپروای خۆی نهکشاره و توانیوهتی تا ناخرین کاتی ژيانی به داوین پاکی و سهیرهزی، عومری بداته سهه. مستوره ژنیکی ناسک خهیا له بوو و زۆر دلی به ژيانی خۆی خوش بوو، بهلام ژيان جگه له چهند جار نهویش زۆر به کورتی، ناویتیکی لی نهدا و جگه له نالهباری، ههدهیهکی پتی نهدا. بگه زۆری له پیاوان له کۆسپهکانی ژياندا نه تهنها خهلیان له بیر چوو بی که خودایشان له بیر نهماوه، بهس نیته دهیین که نه شێرمونه نه خوای له بیر چووته و نه پشتی له کۆمهل و خهلهکهکی کردوه. بهلکو له بیرو نمودها بووه، که به بیر و پروا و خودا بهرستی خهلهکهکی یاری بدا و به تابهت ژنی کورد که به داخوه زۆر جیماوتر بووه.

مستوره ژنیکی ناسک خهیا له بوو، بهلام نهه ناسک خهیا له به هۆی ناویمیدی و دلسووتان نمبوو، که زۆر له ژنان و پیاوانی دلتاسک لهه بابهته بگه به ناوهرا بچن و پینان وایی که لهه کورته ماوهی که له ژیانیا ناوه دهیی به لهزهت و کهیف خوشی راپیوترن، و پهنا دهته شانی ناوهرا. بهس نیته دهیین که نهه ژنه - که دهیی زۆری له پیاوان چاوی لی پروانن - خوش رابواردنی به نهه

نمزانیوه که له تەك كەسێ بە لەزەتی نەفسی راپیویژی، بەلكو دلخۆشی
مەستورە لەمە بوو، كە بیهێنی ژنی كورد بە مافی خۆی گەشتورە و خۆشی
توانیویە خزمەتی بە خەلكە خۆشەویستەكەى بگا.

مەستورە زۆر بە وردی بیری لێ كەردوو و زانیویە كە یەكێ لە
خالە نالەبارەكانی كۆمەلگای كورد، نەزانیی ژنانی كورد سەبارەت بە
داب و پەسەى نیسلام و نایین و پڕوایە. دەبێ هەول بەدا كە هاوجنسی
خۆی ناگادار كا تا بپروا بە شوێنی نەو شتەى بە دەردی دەخوا. كە لە
هەر مەرجە مەعەى ژنان بە سەقافە و بە نایین بن، خۆشی و سەعادەت
پروو دەكاتە نەوێ و خەلكەكەى پزگەر دەبن. مەستورە بە لایمە جوان
نەبوو كە دەبیهێنی بپێ لە ژنان تەواو زەحمەت و هانیان بوو نەویە
جوانتر بن و خەشلی زۆرتر بە خۆیانا كەن. كە نەگەر خۆی گەرەكی بۆای
-وەكو ژنێكى دەوله‌مەند- دەیتوانی هەموو نەو شتەنەى كە زۆری لە
ژنان نارەزووانە بیانیت، نەو بییت و خۆی پێ جوان كا، بە تاییەت كە
ژنێكى جوانكەلە و نەشیلانە بوو. لە بیری مەستورە ژن دەبێ زۆر
شوری خۆی خۆشگەرەك بێ. و بە راستی كە لەم بابەتە مەستورە بێ
نەونەمە و دەبێ ژنانی كورد چاوی لێ بپروان.

مەستورە لە لای وا نییە كە نەو ژنەنەى بپێ لەم شتەنە نازانن یان
بە دابی نیسلامی ژنیان یان بە سەر ناویەن، نەو نیتەر نەوان كافرە و دەبێ
خۆمان لە نەوان جیا كەین. هەر لەم بابەتیشەو دەبێ نەو خوشك و برا
خۆشەویانە سەرنج دەن كە - هەروەها كە مەستورە بە دروستی

دهیزانی - دین دهبی بز هه موو خه لکی بیت نه گرویتیکی تایمته که
خوین له خه لکی جیاواز دهزانن. بی گومان خودا هه موو خه لکی خوش
دهوی و هه موومان دمکراوی نهوین.

که واپو به جوانی شارما بسوین که پیش له زوری له
موجته ممه کانی تر، کۆمهلگای کورد ژنیکی وه کو مستوره ی تینا
ژیاوه که زور هه ولی داوه دین و برپا له موجته ممه که ی دامرزنی.
به لام دامرزاندنی که له موجته ممه کوردی باوه و مستوره ییش وه کو
هه موو زانایه کی شارما پی واپووه که نایینی نهم خه لکش دهبی له
که ناری بیسروپوا و سه قافه ی کوردی، بز دزگاری خه لکه که به کار
بهتری.

یه کی تر لهو شتانه ی که لیره شایانه له سری بچین و له بهر چاوی
خمین نهویه که، لهو سهرده میه که نهم کتیه نووسراوه، زانایانی
شایینی بایه ختیکی زوریان له نیو خه لکا بووه و له جایگاییکی به نرخ
بههره مند بووگن. نیمه دهینین که چلژن دهسه لاتداران و حا که کان له
عالمه نایینه کان ههیمیتان دیوه و قسه نمرانیان له بهرچاو کردووه.
که زوری لهوانه مان پیشتر له بهرچاو خست.

له نهجامدا دهبی چمند شتی له بهرچاو خمین.

یه کهم نه میه که هیه کار تک بی ههله و نوکان نییه، نه گهرچی
دههینره که ی زوریش خۆی پتوه مانوو کردبی یان وهختیکی زوری به
سریا خایاندبی. نهم کاری نیش له مه جیاواز نییه. نه گهرچی زورمان

هرل دا شتی به خه لکه که مان پیشکش کهین که شایانی ریز و
 حورمتهی نموان بی، به لام نه گمر نوکان یان هه لمیک چ له باسه کان یان
 له ریزمانه که نمین دهبی بمانه خشن. به تایهتی که دهرمتهی نیمه بز
 نووسینی پیشه کی و لیکدانموی نه م کتیه زلر کورت بسوه. به لکو
 یاریده مان بدهن بز جارانی دوايس شتی باشتیر پیشکش کهین. بری له
 وشه کانی نه م کتیه له وشه کانی بن زلراوهی سته واته نه رده لاین.

نه لته نابی نه مه له بیر بهین که نه م کتیه به یارمتهی چمند
 کس نووراه که هر چمند نیران بهرم و ریزیان لی بگرم، هیچم
 نه کردوه و منه تیانم لمبرچاوه.

یه کهم، دوکتور هادی موادی که له بابمتهی چوارچیوهی وتاره که
 چمند نوکهی خسته بهرچاوم. به واتهی ماموتا همزار (تا خوا حمز کا
 پیاویکی نهرم و نیان و نه خلاق باشه)

دووهم، کاکه ماجیدی مردوخ پوحنانی. زاتیکی زانا و
 زهحه مکتیش و هونرمه ند و دل بهرم بز هه موو کس. هر کس
 دیویمتهی خوشی ویستوه چونکه هر کس دیوه خوشی ویستوه.

سپههم، لمیلا دوست و خیزانی خوشمیرتم که نه م کتیهی چمند
 جار خویند و گویی لی گرت و چمند رخنهی به جینگهی نشانم دا.

چوارهم، کاک جهمال نه حمه دی ناین، برادهی نازیم که بز یه کهم
 جار کتییی مستووهی نشانم دا و کتیه فارسیه کهی دووراه
 نووسیموه و چمند خالی هه لشی بزم راست کردهوه و هوزراوه

فارسیه کانیچی بۆم ناسیهوه.

پیتنجهم، برای زۆر خۆشەویست و نوکته‌بێژ کاکمەیرفان فەرشادی
 که له وەرگێڕانی چەند لاپەرە لە پیشەکیە فارسیه که به کوردی منی
 یارمەتی دا.

ههروهها برادەری کوردی‌زان و دڵسۆز کاک عەدنان بەرزەنجی.
 و لە ئەنجامدا برای پووخواش و دڵنشین کاکە موحەممەدی
 سولتانیان که زۆریەکی بەشی کامپیوتری کارەکی گرتە ئەستۆ.

تەوید نەقشەبەندی

بەزیمەری ۲۷۰۵ کوردی/پەڕەزانی ۱۴۲۶ ی کۆچی مانگی

پیشہ کی نووسہ

به نثیری خوی ده‌هنده و دل‌وفان

حمد و سپاسی زلر و بی‌دینه بۆ شو خودایه که به واتهی نایمی «اهدنا الصراط المستقیم» رتبه‌ری زانایانی رینگای به‌قیمن و رابه‌ری رتبه‌وارانی شریعتی نایمی نیلامه.

خداوند دیوان روز حبیب   جهان دار دادار بالا و شیب'
شه‌شاه رزاق روزی رسان   سر تاجداران، کس بی کان

واته: شو خوداوه‌نده‌ی که ساحیتی رۆزی قیامته و همه‌وو دنیا چ له به‌ری بی چ له خواری همه‌وو به نیراده‌ی شو ده‌گه‌ری، هر شو خوداوه‌نده‌ی که رۆزی همه‌وو کس به دمتی نه‌وه و له هر پادشاییک به‌رتره و کس‌ی شو کسانیه که کسان نییه و بی‌کمن.

و هه‌روه‌ها سلاو و رۆزی هه‌ره‌ره‌ز و بی‌دینه و بی‌تمو بوون، لسه‌ر بالای شو تاقه سواره که رتبه‌وارانی قاقری شریعت له هه‌وو شفاعتی شو تیر

نەبن و نەوانەى كە لە پىنگەى تەرىقەتیش بەجىمان و دامار ماونەتمو، بە
پاشماوێ پەحم و بەزەى نەو دىنەمو سەر پىنگاى راستى و دروستى.

محمد شە فرقه ی انيا شفيع گناهان به روز جزا

و هەروەها سلاو و سەلمەواتى زۆر لە سەر نەولاد و نەتمووەکانى كە شەمعى
شەبۆستانى خوداوەندى نەترس و خۆشەويستى باخى «لولاك لما خلقت الجنَّ و
الانسَ و الافلاك.» «صَلِّ عَلَى الْمُصْطَفَى و المَرْضَى و ازواجِهِم و اولادِهِم و
اصحابِهِم الوری.

لە دواى نەمانەمو نەمنى زۆر تاوانبار و بێبەرە، كە دەست بە نووسىنى
نەم كىيەم كردووە، نیتۆم مستورەبە و دەلیم، كە هۆى نووسىنى نەم كىيەى
«شرعية الدلالة» نەمە بوو كە لە پۆژىكدا كە گۆلەى بەختم لە بێبەقایی دەوران
كەوتبوو لىژى و شووشەى هەبەتەم بە بەردى نالەبارى موقەددەرى پۆژگار
شكاپوو، و پۆژم بە وێنەى زولفى نازەبووكان شىوابوو و پۆژگارم وەكو خۆم بێسەر
و سامان كەوتوو و دلم بە تىرى خەمدەنگى فەلەك خۆتەناوى مابوو و كۆشكى
بەختم بە دەستى گەردوونى نالەبار رووخابوو:

نشسته پرىشان و خوار و ملول همى كوكب بختم اندر افول^۱

۱- نەگەرچى نەم پەوايەتە زۆر بەنەزەرانگە بێس بەلگەيکى زۆرى لە سەر بىيە و لە كىيەى كەنى سەحاح
نەهاتووە.

۲- نەم بێنە هۆزەلەوى مستورەبە.

واته: به کزی و لاوازی و دلتهنگی دانیشتبوم و سمیری همساره‌ی به‌دختی
خۆم ده‌کرد که چلۆن به‌رمو خامۆشی و کووژانه‌وه ده‌روا.

هر له‌و سرده‌مه‌دا بوو که له‌گه‌ڵ چهند کس له‌ خزمان و ژنانی هاودینی
خۆم دانیشتبوم و قسه‌ی خۆشان ده‌کرد و له‌ هر بایسکه‌وه بۆی ده‌زیشتین،
تا چووینه‌ سه‌ر یاسی نایین و شه‌ریعه‌تی حمزه‌تی موحه‌مه‌دی مستفا -
دروودی خوای له‌ سه‌ر بێ- نه‌گه‌رچی من به‌هرمیکی زۆرم له‌ زانسته‌ نایینه‌کان
نییه‌ و له‌م سه‌باره‌ته‌دا خاوم عیلمیکی زۆر نیم، و خۆم وه‌کو پێشهریکی نه‌م
پێگایه‌ نه‌ناسیوه، وه‌ڵی جاروبار له‌ خزمه‌تی نه‌ریابی نه‌م عیلمه‌ بووگم و له‌
زه‌ریای عیلمی نه‌وان چهند دلقییکم نو‌شیه‌ته‌وه.

تمتع زهر گوشه‌ ای یافته   زهر خرمنی خوشه‌ ای یافته^۱

واته: له‌ هر کونجیک به‌هره‌یکم وه‌ده‌ست که‌وتوه و له‌سه‌ر هر خه‌رمانی
چمن لقیکم چنبه‌وه.

وه‌ختی به‌ حه‌قیقه‌ت و راستی گه‌یشتم، دیتم که هه‌موویان له‌و گۆه‌پانه‌دا به‌
خۆرای ده‌خولینه‌وه. به‌ بێ سێ و دو ده‌ستی ناره‌زوو داوێنی حمز و خۆزیای گرت
و له‌ به‌هری بێ‌ژنی بیروپروا خه‌نگاندمی. ساتی بۆ خۆم قه‌تیس ما‌بووم و بی‌سم
لی‌ده‌کردوه که بێم و هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که‌ داب و نه‌ریت و نه‌سل و فهرعی
نایینی تیا‌یه‌ که‌ له‌ داری نیحان جودا ده‌بنه‌وه و به‌رێ له‌و فهرایزه‌ که
پێ‌تیشاندهری پێ‌تیشی‌واوانه‌ و پێ‌سته هه‌موو به‌نده‌یک به‌ جوانی بیزانیت، له‌

۱- تمع هه‌زاره‌ له‌ شاعیری پهل‌مه‌رزی نێزانی سمعه‌یه‌ که‌ له‌ دیوانه‌که‌ی ناوا هاته‌وه

«تمتع زهر گوشه‌ای یافته   زهر خرمنی خوشه‌ای یافته»

نامیلکه می‌کند بینووسم و لعبر دمتی ثمانی بنیم. به لام لعبر ثموده که بز خرم
 لهم عیلمدا بهرمیکی زردم نیه، به یاری و هاورنگایمتی، عالمی زرد زانا و
 دوستی نوکته بیژ که له ناسمانی عیلم و زانستدا وه کو مانگیکی جوان
 نه درهوشیتموده واته مه لاحامیلدی پولری که له زهریای زانیندا گوههریکی
 نادیاره، نهم کتیبهم ثمواو کرد و نامیلکه کهم به کوتایی هیتنا و له سی بننددا
 یتکم خست. والله اعلم بالصواب

به ندى يه كه م:
باسى نوسولئى نايين

نهم بونده باس له نوسوولی نایین ده کات. پیتیسته همر بونده یلک له
 بونده کانی خودای گموره، نسل و فرعی نایینی خوی بناسیت، نه گینا نیمان
 دمرناوا. کما بوو پیتیسته هه موو موسولمانی بز زانیی نمو شتانه ههول بدات
 و نمو نوسوله بزانییت. نوسولی نایین له ویژهی نسل گیسراوه تموه، که بریتین
 له پینج شت.

الف) ذات	ب) سیفات
ج) مه بده	د) میعاد
ه) نوبوهت	

له دواى نمو که زانیت نوسوولی نایین پینج شتن و نه مانهت به جوانی
 بیست، سزایه که له زانیی ناوهرۆکی نه مانهش تیبکۆشی و له بنچینهی نهم
 نوسوله به جوانی شارمزابی. مههلا، زات واته خودا به یه کیهتی و تاقانموه

دهبی بناسرت، که دۆست و شمریکی نییه و بی‌قنعمیه. نه ده‌توانی بپرسی که چۆنه و نه ده‌توانی که بپرسی که چهنده. نه ده‌توانی بیر لمه که‌تسو که خودا چۆنه و‌یا بپرسی که خودا چهند دانمیه. له مس یا له نالتورنه، نایا وه‌کو به‌شمر وایه یا وه‌کو جه‌وه‌ره یان، نایا ده‌ست و جه‌واریحی هه‌یه یا نیه‌تی. بۆ نه‌وه که عمق‌لی هه‌چ بیرمهر و عاقل‌یک به‌ بن‌چینه‌ی زاتی خودا ناگات و ههر نه‌مه به‌مه‌تی که خودا زات‌یکه زینلوو که واجب‌الوجوده.

نیزامی^۱ ده‌لێت:

خدای بلندی و پستی تویی   ندانم چه‌ای هر چه‌ هستی تویی^۲

واته: تۆ خودای هه‌وراز و نشیوی به‌سی بۆ خۆم نازانم نه‌تۆ چیت؟ ههر شتی هه‌یت تۆ بۆ خۆت وایته که خۆت ده‌زانی.

نه‌گهر زاتی گه‌وره‌ی شو نه‌وه‌ایه، دنیا و نه‌وانه‌ی لموی ده‌ژین نه‌نمبه‌رون. جا باسی سیفاتی خودا: له دوا‌ی باوه‌ره‌ینان به‌ زاتی واحیدی نیلاهی، پتویسته بزانی‌ن که خودای گه‌وره سیفات‌یکیشی هه‌یه و نه‌م سیفات‌ه بریش‌ن له هه‌شت سیفت:

هی (زیندوو)	دانا (زانا)
به‌صیر (بینهر)	سمیع (بیسهر)

۱ - شاعهری گه‌وره‌ی نێزان که له قهرنی^۹ ژیاوه و نه‌م کتێبه‌نه هی نه‌من. «شهرین و خسرو» هه‌فت پیکر «اسکندرنامه» «لیلی و مجنون»

۲ - نه‌م به‌ته له کتێبی (شرفنامه خسه نظامی) نیزامی ناوا هاتوه:

پناه بلندی و پستی، تویی   هه‌مه نه‌یت، آنچه هستی تویی

توانا (بههیز)   گویا (ویژا)

صاحب اراده (نهو کسهی لیرادی هدی)

باقی (نهو هی نه مینیتتهو)

یه که میان نهمیه که خودا زیندوو، نه مردوو و نه نهوئی.

آنکه نمرده و نمیرد خداست   و آنکه تغیر نهذیرد خداست

واته: نهو کسهی که نه مردوو و نامریت هر خودایه و نهو کسمش که

نالوگور سریا نایهت هر خودایه و بمس.

دووه میان نهمیه که خودا زانایه، واته له ههمو شتی ناگاداره.

سمعی^۱ وتوویه:

حاجت موری به علم غیب بداند در چه چاهی به زیر صخره صفا.

واته: خودا له عیلمی غمیهوه به نیازی میروولمیکیش دهنانی نه گمرچی

نهو میروولمیه له بن چائی بیت که له ژیر تاشمیردیکي زور سفت و به قووهتا
بیت.

سپههم: (بصیر) واته بینر یعننی نهو کسهی که دهوانی ببینی. بمس بم

معنا نییه که هر بم چاره ببینی که نتمش دهینین. بملکو بمو چاره
دهوانی له ژیری خاکیش تهکانی پاخلیسکهی میروولمیکیش ببینی.

چوارهم: (حمیع) واته بیسر، نهو کسهی که نهیسی. تنانته خودا دهنگی

۱ - شاعری که روی نیران که له سدهی ۷ زیاره و «گلستان» و «بوستان» دو کتبی مشهوری

پای می‌رو لعلک که له خوئی بی‌دهسه لاتسر هیچ نییه، دهیسی. بهس نه بهم
گوینچه که نیته پئی نهیسی.

پینجهم: خودا توانایه، و توانا یانی قادر، و قادر یانی نمو کسی که
قودرته هییه. که خودا توانای نمو هییه که پادشایک بینته خوارو و لمر
خاکی پروتی دانی. همروها خودا توانای نمو هییه که دهورتشیکی بی‌تشی
فقییر، بکا به خاوهن زیتیکی به توانا و دهوله‌مهند.

ششم: وئا، واته نمو کسی که ده توانی قسه کات. به لام نه بهم زبانه
که نیته هه‌مانه. قورثانی پیروز لمر بایته شاهیدیکی پرون و ناشکرایه.

هه‌تتم: خودا ساحبی نیراده، واته همرچیکی بوئ ده توانی بی‌کات. که
دور دنیا و نهوانی له وا ده‌ژین به نیرادهی «کن» به دنیای پرون و وجودی
هیناوه و ده توانیش همر وه‌ها به نیرادهی «فیکون» هه‌مووی خاته سر
عالمی نمبون که له‌بیدینچوونی یعنی نادهم و نهم دنیایه نیشانهی نهم قودرته‌تیه
و همروها نه‌مه که سوقانی پورتوکاو له دوی هزاران سال، ده‌کاتمه نیشان.

هه‌تتم: به‌قایه واته خودای گموره ده‌میتیموه و هیچ وه‌ختی له کیس
ناچیت.

به شوین نه‌مانه نسلی مبدنه: بهم مانایه که خودا نیتمی له نمبون
هیناوه دنیای پرون و خودا هه‌موو شتیکی له عمده‌موره خهلق کردوه.

نسلی دوایس، می‌هاده که به واتهی نایمی «کل نفس ذاتقه الموت»^۱
نیته ده‌مرین و دووباره زیندوو ده‌بینموه و پژوی حشر و پرد و سرات و میزان

همه صوری ده بینین.

به شون نه مانه نه ملی نویووته، که نیمان هیتانه به پیغه مبریری
 حمزرتی موحه محمد - دروودی خودای لمر بی- و پیوسته که بزاین خودای
 گموره له زمانی حمزرتی ناده موه همتا پیغه مبریری نیمه حمزرتی
 موحه محمد^(۱) سدویست و چوار هزار پیغه مبریری ناردوه که ناخرین و
 گمورترینان حمزرتی موحه محمد. سی-سد و زیاده له مانه^(۲) مورسل
 بووگن و به نمودوایشان ده لنین نمی. جیاولزی نمی و مورسل له معیه که
 نومیان که کتیب و شریعتی نوتی بی و به ناردنی حمزرتی جیبریل، کتیبی به
 سریا همناردی، به نوه ده لنین رسول، ولی نه گم هر نمو کتیبی که بز
 پیغه مبریری پیش هاتوه بز نوبش هر نوه بی و شریعتی تازهی نمی و بز
 خوی له سر ینگای رهسولیکی دیکه بی، بوه ده لنین نمی. ده بی هر
 موسولمانن دان بی به رسالت و نویووته همه مو پیغه مبریری خودای گموره
 که بز لای نیمه همناردون که وتوویانه «النبي انسان مبعوث من الحق الى
 الخلق» ناخرین پیغه مبریش بریتیه له حمزرتی موحه محمدی مستفا^(۳).

نوسری نم کتیبه دلی که زانایانی شیمه نیماهی لایان وایه که نیمان
 هاردن به ویلایتی حمزرتی علی^(۴) له نوسولی ناینه^۱، به لام زانایانی
 شافیمی نم روانینه به دوس نازان. نوسولی ناین هر نمو شتانه که له
 پیتدا یک به یک هیتامان.

۱ - له کتیبه دستنویسه فارسیه که چند وشمک له نم بشه تیک چوویو. به بروی نیمه نوه
 باش نموسراوه دبی هر نومه که نوسراوه.

به نندی دووهم:

باسی فروعی تاین

نیتسه که نوسولی ناینت زانی، که بریتین له نیمان هیئان به خودای
 گهواره و نیمان هاوردن به پیغه مبهربوونی حمزهرتی موحه محمد^(ع) که بانترین
 پیغه مبهره. وهختی نه مانت زانی، دهبی نیمانمان بی که حمزهرتی
 موحه محمد^(ع) خودا به پیغه مبهری، همناردوویته بی لای نیتسه گوناکار تا
 نیمان بیتین. نهو شتانهی که نهو نه مری کردووه هه مووی واجبن و له لای
 خوداوه هاتوون. چونکه خوداوه نهو ناردووه و نهویش ناردی خودایمه
 حمزهرتی رسول^(ع) مورسل خودایه. جیاوازی که بهینی مورسل به کمری
 سین و مورسل له نه مبه که مورسل یانی نهو کسهی شتی نه مری و
 مورسل یانی نهو کسهی بی لای کسهی دی ناردوویانه. بهنا به مه پروون
 ده بیتمه که حمزهرتی موحه محمد^(ع) له لایهنی خوداوه بی لای نیتسه هاتووه و
 دهبی نیتسه له نه مبهی نهو شتانهی که نایین وتوویته، زور ههول بدیهن و

همه‌سوی به جوانی نمنجام بدمین.

همروه‌ها دمیّ بزانیس که نایس حه‌زده‌تی موحه‌مه‌د^(۱) فدوع و لقى
زوری تینا همه. که دمی نوانه نمنجام بدمین که بریتین له پینج شت:

یه کهم: نویژه

دوره‌م: پلژود

سینه‌م: زه‌کات

چواره‌م: حه‌ج

پینجه‌م: جیهاد

چوار له‌مانه به بدمین نمنجام دمین و کاری بدمین، همه‌لا نویژه که بریتیه
له ویتستان (قیام) و دانیشتن (قعود) و سه‌جده کردن. که‌وابو زانیان که نویژه
کاری بدمینه. به واتهی نایه‌ی «و اقیما الصلاة و لا تكونوا من المشرکین»^۱
همرکه‌سی نویژه نه‌کا له باره‌گای خودا دهری ده‌کمن. همروا که هر بدمیک به
قه‌ی نمریابه‌که‌ی خوی نه‌کا عمزای ددها. نیتمش دمیّ بزانیس که نمریابی هر
دوو دنیا خودایه و له نه‌مری وی نابی دهرچین که‌واته: «و اقیما الصلاة و اتوا
الزکاة»

رژوو که (الصوم)، نمریش لمر بدمینه و کاری بدمینه چونکه تمواو
نمعا و جوارهی نینسان دمیّ خویان له ناروا دور بکمنه‌وه. همروه‌ها حه‌ج و
جیهادیش کاری بدمینه. وه‌لی زه‌کات کاری بدمین نییه و کاری مال و داراییه.
شرعی هر کام له‌مانه به تمواوی له جیگه‌ی خوی دمی‌پینین. انشا الله الوحده

۱- الروم/ ۳۱ «نویژه بکمن و له ریزی نوانه مبین که شریکی بز پمیدا نه‌کمن»

العزیز۔

نوٹ

بزانہ کہ فرعی یہ کم له فروری ٹایسن نوٹہ کہ له سی بشدا باسی
لیدہ کمین۔

بشی یہ کم: له بابتی پاکی و تهمیزی
بشی دوههم: نو شتانهی بز دهنویژ واجبن و نو شتانهی دهنویژ له
بعین دهن

بشی سیهم: باسی نو شتانهی له نوٹدا واجبن۔

به‌شی یه‌که‌م : پاکی

دهبی نینسان نمونده خاوین و پاک بیت که یه‌قیسن بی‌نی که له هه‌دهس (حدث) و خو‌س (خبت) و پی‌سی پاک بو‌ت‌مه. هه‌دهس نه‌ویه که له خردی ناده‌میزاد پیتک هاتوه وه‌کو به‌ول (گمین) یا غانیت (غانط) (چمه‌لی) یا بایک که له مه‌خره‌جی نینسانمه دیته ده‌ری یان نمو شتانه‌ی وه‌کو نمون. خو‌بس‌یش نه‌ویه که له نینسانمه نییه به‌ل‌کو له غمیری نینسانمه تووشی بنیاده‌م ده‌بیت. مه‌لا له ده‌س‌ناوا یانی مو‌ست‌مراح بایک هه‌ل‌کا و گمیز یا ناو‌یک‌ی پی‌س و نه‌ج‌س پیا‌شین‌ی یا له‌شی که‌سی به‌پی‌سی و نه‌ج‌سی به‌ی، هر لمر ده‌ما که له هه‌دهس و خو‌س پاک بو‌ن‌مه، پاکی هاتوه‌ته دی. زانا‌یان وتویانه که له کاتی ته‌هاره‌ت واته پاک‌بو‌ن‌مه و ده‌س‌ناو چوون ده‌بی جز‌ری داب‌نیش‌ی که نه‌وو به‌ قیبله‌ بی و نه‌ پشت به‌ قیبله‌ کات.

بهشی دووهم:

باسی نمو شانهی بز دهسوتژ واجبن

(شرایط الوضوء)

بڙ دهنوڙو چمنڊ تاييه تيمان دهوڙ. يه كهڻم نوميه كه دهبي به ناوي پاك و
 خاوښ دهنوڙو ساز كړت. ناوي پاك بريته لهو ناوه كه پتي نعلين ناوي
 زهعفران يا گولاو يان شتي وا. دهبي نو ناوه كه دهنوڙي پي دهگرن خاوښ
 بي و به قهدهري قولتمين (قلائين) بگا و قولتمين نو ناوميه كه به قهدهر
 نمرج و چاره كي له دريځايي و پانايي و قوولي بگا. نه گمر له كاسيكا كه
 موربهع بي، ناوي بڙښتن و پري كمن دهبي دريځايي و پانايي و قوولي نو كاسه
 به قهدهري يلك زراع و چاره كه زراعي بيت. نه گمر ناوه كه له عمرزا بي دهبي
 هر را بيت. ولفي نه گمر ناوه كه له عمرزي نبيت واته له كاني و چاو كه يا له
 حميتلي بيت، كه دريځايي زږه ولفي پانايي و قوليه كه ي زږ نيه، نه توانين
 نه ویش به قولتمين دانين. نه گمر بمانه وي قولتمين به قورسي بسهنگينين
 دهبي به پانسه ولفي بهغداي بگا، كه هر ولفي سه دوسي درهه مه و هر
 درهه مي پنجادوو حبيبيه و نم حبيبيه بريته له دنكه جزينكي نه زږ

کودت و نه زږد درېږي باريك که سر و بني جودا بېتېموه.

دروسته به شو ناوه تمهارهت يا دهنويز بگيرگي يا لهو ناوه بخورگيتو.
 نهگړ شو ناوه به قهدهري قولهتمين نهگا، نېتر دهنويزي لي نايهت. چونکه
 ناوي دهنويز دهي بز خوي پاك بي و بتواني پاكيش كاتموه. جياوازي له بعيني
 ناوي پاك و ناوي كه بتواني پاك كاتموه نههميه كه دهتوانين گولاو يان ناوي
 زدهعفران بنوشينهوه بهلام ناتوانين پيسي پي لابين واته ناتوانين شتيكي پي
 خاوين كمين. خدا فرمويته: «و انزلنا من السماء ماء طهورا»^۱ واته: له
 ناسمانوه ناوي پاكمان بز ناردن كه بيخون و شتي پي پاك كهنوه. لهمه روشن
 دهبيتېموه كه ناوي دهنويز دهي پاك بي و خوشي تواناي پاك كردهنوهي بي.
 نهگړ بنيادهم له سافري بي كه ناوي دهنو نهكموي تيميه موم (تيمم) به
 توتزيكي پاك دروسته. كه خدا فرمويته: «فتيمموا صعيدا طيبا»^۲ واته
 تيميه موم كمن به توتزي پاكي سر زهوي. به جياتي دهنويز و غوسل. تيموم
 بهم جوړه دهكري، كه كومهله توتزيكي خاوين بيتي و نيته كه ي بهم جوړه كه
 نيتم هميه تيموم بگرم له جياتي دهنويز و بري له زانايان وتوويانه كه دهي
 بيږي نيتم هميه نويز له سر خوم بهيتم يان مويح كم. له دواي نهمانه دلي
 دهستي بخاته نيتو توزه كه و لهو دوا مسحي كات. ياني دهستي بهيتي به توتلي
 له لاي ژوروي دهم و چاويوه و لهوي بيهيتي خوار تا دهگاته چناوكي كابرا.
 نهمه دهي به سوكنايي و نهوهني بيكا. لهو كاتيدا كه دهستي نهيتي

۱- الفرقان/ ۴۸ «جا نمسا له هوايهو بارانكي پاك و خاوينان ناره خوار» (همزار)

۲- المائد/ ۶ «به توتزي پاكي سرزوي تيموم بكن»

خوار، دهبی قامکی گمورهی بخافته بمر کونی لوتوی و دوی نه‌مه دوویاتی کاتمه و دلی دهستی بهینی به سر توزه‌کا له دوانا دهستی چهی بهینته دهستی راستیا و دهستی راستیشی بهینته دهستی چهیا. بهم جوره که یه‌کم، کابرا له پشی دمستوه شروع کات و دهستی له سری نینزکی بهینته ژوری تا نه‌گاته نانشکی کابرا له دوا‌دا دهستی بهم بارا بینته خوار تا نه‌گاته سر نه‌نگوستی نیوراس. نم جوره تعیوموم کرده هم بز دمنویژ و هم بز غوسل کفایهت ده‌کا.

دمنویژیش وا ده‌گیری که خودا له قورنانا فرمویه‌تی: «یا ایها الذین آمنوا اذا قمتم الى الصلوة فاغسلوا وجوهکم وایدیکم الى المرافق و امسحوا برؤوسکم وارجلکم الى الکعبین»^۱ واته نهی نمر که‌سانه‌ی باورمتان هیناوه! نویژ بکمن و دم و چاوی خوتان بشورن دهسی خوتان و پاتانیش تا گوینزنگ بشورن. دهبی بزانی‌ن که پیوستی دمنویژ نه‌ویه که سونه‌ته پرو به قیبله دانیشن و مزمززه و نیش‌شاق کردن واته ناو به دم و لوتیا بین و له دوی نه‌مه پروکاته شوردن پروخساری بهم جوره که ناوه‌که به دوو دهستی هملگر و بیکاته پروخساریدا. دهبی ناوه‌که لای ژوروی سری واته تونلی بگریت و تا چناوکی بیت و لهو دوا تا نم برونه‌یمری گوی (بین‌الاذنین) بگریتموه. نه‌گمر کابرا (کثیرالحمیه) بوو واته پیشی زژر بوو، دهبی پروخساره و زاهیری پیشه‌که‌ی بشوا و بمس. نه‌گینا پیشه‌که‌ی خاو و تهنک بوو دهبی ده‌ی پیش و بنی پیشه‌که‌شی بشوری تا ناوی دمنویژه‌که به بنی هه‌موو مووه‌کاندا

بگمري.

نیت: یه که مین شعرتی دمنویژه، و نه میده که له وهختی ناو هملگرتندا بلیت: «نیت رفع الحدث»^۱ له دوا دا ناوه که پرژنیتته پروخسار، تا نه گاته چناوک. وشه ی نیت دهی تمام بیت که زانایان فرموویانه: «نیت حدث» و دهی دست به ناخری پروخسار واته چناوک بگات. و نم دوو کاره، واته نیت و حره کمته دس دهی موافیق بن. نه نه مه که یه کم نیتته که بلیت و له دوا دا ناوه که کمته پروخسار تا. که دمنویژه که بتال دهیتته. زانایانی نیجتههاد فرموویانه، نه گمر له کاتی به زوان هینانی نیما وشه «حکم» به جی بهیلی و نم وشه به زوان نیت، دمنویژه که بتال دهیتته. چونکه بی وشه «حکم» حمدس واته پیسی لاناچیت. دهی سی جار ناوه که به پروخساریا بهیتی که یه که مین جاری واجیه و نهوانی تری سونته. له دوا دا دهی دهستی راستی و نینجا دهستی چمپیشی بشوری. بهم جزه که ناو له سری ننگوستی بتکی تا نه گاته نانشکی. نه ممش دهی سی جار بی، یه که می واجیه و نهوانی تری سونته. باشتره واته موسته حبه به قدهری چوار ننگوست بانتر له نانشک بشوا. له دوا ی شوردنی دس، دهی دهستی تری به سریا بکشی، واته سری ممش کا. له باره ی ممشی سر چمند رهوایمتی هاتوه. به بریوی بری له زانایان بمیمتی که دهستی تری به مه لاژگیا بینی. بریکیان پروایان وایه که لای کم دهی یلک بمش له سی بمشی سر بشوری. چمند زانایکی دی دهیتن، شوردنی یلک بمش له چوار بمشی سر بمیمتی، وتوویانه نه گمر کابرا زور له

۱ - واته: نیت حبه پیسی له لشم لایم.

خواترس و دهوریش یوو باشتره تمواوی سمری بشوژی، چونکه خودای گموره
 فرموروستی: «فامسحوا برؤوسکم و ارجلکم» زانایان وتوویانه وشه
 «فامسحوا» دهگمپتوره سر وشه «فاغسلوا» که واته به په همنونی نهم
 نایهته دهی سمر و پایش بشوژین. بمر چونکه شوژدنی سمر بری دورو نمونی
 دهی بلین مسحی سمر کافیه. مسه لا ژن که «کثیرالشعر» واته قوی زوره و
 لمچی همیه که لبردنی له پینج نوتزه کا نابی، بۆ نمو به سیمتی که دهستی
 تمپرکا و به سمر مهلاژگیا بیکیشی. باشتر نمویه که دس بهینته سمر نمو
 شته که به سمریا همیه و به مسح دهستی بیکیشی به دوری تمواو سمریا. له
 سمر پروای معزهبی حنفی سونته که دس بیکیشی به پشتی گوچکهیدا.
 له سمر پروای زانایانی شافعی نه مه قسیمی دروست نیه. له دواي نه مه،
 نۆگه ی پا دهگیت. که دهی یه کهم جار پای راستی و له ننجام دا پای چپی
 بشوژی. دهی پای بشوژی نه نه مه که مسحی بکا. واجیه که هر پای سی
 جار بشوژگی که یه کهمین جاری واجیه و نموانی تری سونته. هر وه ها پا، که
 نه جاستی زوری لی نه کموی، باشتره سی جار بشوژگی نه گمر پاک بیت. شوژدنی
 یه کهم جار واجیه وهلی دوهه مین و سینه مین سونتهی حمزه تی رسولن.
 نه گمر پای کسی پیس بی جاری نهم و دوهه م سونته که له ناپاکی پاکی
 کمنو و جاری ستهم واجیه که، به جی نهیتن. زانایانی شیعه پیان وایه که
 شوژدنی پا پیوست نییه و هر نمو نایه به دلیل دین که وشه «ارجلکم» به
 کسره دهوژتن وهلی زانایانی شافعی به لامی مفتوح دهی خوژتن. شیخ

بمهایی^۱ و چمنده^۱ له زانایانی سوننی پروایان وایه که باشته پیاو پای بشوری و مسحی بکشی. جا نیتز جیگه یاسه، که نهوه^۱ مسح بی جا غوسل یان یه کهم غوسل بی جا مسح. زانایانی سوننی پروایان وایه که نه گمر سری مسح کیتی دهی به دوو دستي نه م کاره بکا، دستیکی له پرووی پا و دستیکی دیش له پشی پا. پس زانایانی شتعه لایان وایه که هر هر ناوه که پرووخسار و دستیان پی شور دووه دهترانی مسحی سر و پایش بکشی. نه پای و بیره له لای زانایانی سوننی بی بایه خه و به قسیتی جوان هه لنگری چونکه نهو ناوه (مستعمل) واته یهک بار به کار هیناوهوه دروست نییه جاریکی دی بز دهسویژ به کار بهتری.

نهو شانوی له دهسویژا به تاییه تی به شهرت گیراون

شهرته تاییه کانی، شمش دانمن

یه کهم: نیته

دووه م: شور دنی پرووخساره

سینه م: شور دنی هر دوو دست

چواره م: مسحی سره

پیتجهم: شور دنی هر دو پتیه

۱- ناری بمهای کبری موحممهده و به شیخ بمهایی ناریانگه (۹۵۲-۱۰۳۱) له زانایانی بناریانگی شیعه که له بمعلیک به دنهاتروه له نیفهمان مردووه و له مشهمه نیتز لوه. بشن له کتبه کانی ده کو: «مشرق الشمس و اکبر السعاده» «جامع عباسی» «جبل النین فی احکام احکام النین»

ششم: ترتیبه

دهبی بزانی دهنویژ بهم جوره دهگیری که و ترا. نه نهمه که به کم پای بشوری به دوا دا پروخساری و دهستی بشوری. به واتهی نایهی قورن دهبی به کم به شوردنی دست پی کا و له دوایندا پای بشوری. زوری له موجته هلدین و زانا نایینه گموره کان وه کو حزه رته نیحامی غمزالی^۱ و چمند عالمی دیکه فرایزی نویزیان بهم ترتیبه نیو بردوه: به کم نه گمر کسی وشهی کوفری - نعوذ بالله- به زارا هیتا دهبی به پله و به زودی نیستیفغار بکا و شهاده بیتی به دوا نیعوذ دهنویژ بگری نه گینا دهنویژ دهی بهتاله. دووهم دهبی به یعقین باوری بین که دهنویژ، فرزی نساسیه. سیههم نهمیه که له کاتی دهنویژا عاقل و به هوش بی. چونکه دهنویژ له کاتی مستی و زایه بونی عمقلا بهتاله و دانامرزی. نه گمر دهنویژی بین جا به کن له مانه رووی دا واته مست بو یا عمقی به زایه چرو، نیتسر دهنویژ دهی بهتال دهبی. چوارهم نیفته. دهبی به دلیا بیت که دهدهوی نویژ بز خوم مویاح کم. یا نهمه که

۱- نیام مرحوممدی غمزالی، ناری مرحوممد کوری مرحوممد کوری مرحوممد که له سالی ۴۵۰ مانگی له شاری تروس له نیران هارته دنیا و له ۵۰ هیش دنیای بهمی نهشته. ۳۸ سالی بووه که به نازناری حبالا اسلام له مدرمدی نیزامیهی بغدا درسی و توده توده بهلام له سالی دوایندا همرو شتیکی بهمی نهشته و بز ماره شتیکی ده سال به نغاسروای ژیاوه و تا ناخری عمری له دنیا و دنیا دستان دوری گمروه. نیحامی غمزالی زانایکی زلر پلیبمز بهوهوه کتیه کانی توانیرمانه له میژوری زانسته نیلامیه کان جیگایکی هره بهرز بز خزیان دانن. زانایانی کورد زلر نعم زانا گمرومان خوش ریستوه و کتیه کانیان خوندوتسه و نغانت بهشیکشیان به کوردی و مرکز لوه توده. کتیه نایینه کانی بریتنه له «احیاء علوم الدین» «المستطی» «الاقتصاد فی الاعتقاد» «انجام العرام عن علم الکلام» «کیبای سعادت»

دهموی حمدهس و ناپاکی له خزم پاک بکه ممو. پینجه م نه مهیه که لمو کاته که پروخساری دمشا نیهت بیریت. همروهها پیتشریش وتمان. نه گمر پیش له شوردنی پروخساره و ده موچاوی، نیهت کات و له دوا دا ناوه که برژینی، نهمه دروست نه. ششم شوردنی پروخساره که ده بی ناوه که به بنی ریشی کابرا بگات نه گمر ریشه کهی کم و تهنک بیت. بهس نه گمر ریشه کهی زور بوو - هر بهو جزویه که پیتشر وتمان - نه گمر دهی ریشی بشوری به میهتی. هفتم، شوردنی دوو دهست تا نانشکه. هشتم، مسمی سره که به که مترین قه در دپته دی. نهم شوردنی هر دوو پایه تا گویزنگ. نه زانایانه فرمویانه که نه گمر تلیشای له پا بیت واجیه که نیوی نمو تلیشامش بشوری. دهم تعریبه. به نمو جزوه که پیتشر وتمان واته له پروخساره و شروع دهی و له نهجامدا پای نه شوری. له و تهی نیامولموتقین نیام شه مه دین^۱ و ا حالی دهیم که له وهختی ده سوزا پرو به قیبله دانیشی بهس نابی ناوی ده می پرو به قیبله داخا. و همروهها نابی ناوی دم و لووتی پرو به خه لکی یا لمر ریگه ی موسولمانان داخات. چونکه تمرکی به شینکی کورت له نه دهب و به جی نه هیتانی نمو نه دهبه ده بیته هوی دوو ریونی زور زور له ره حممتی خودا. باشتره له وهختی شوردنی هر کام له پله کانی خوی سلهوانی لمر حمزمتی موحه ممد^(۵) بنیری. همروهها نیهت نه هیتنی که زاهیری پاکه و کات ده بی نیهتی پاکی دل و

۱- نیام شه مه دین به مملی (۹۱۹ تا ۱۰۰۴ قمری) له شاری قاهره له میر به دنیا هاتوه. پیمان دعوت شافعی صفر زورمی کتیه کانی لای بابی خوتنوه و نیازی به زانایانی دی نمیره. له عربی و تفسیر و حدیس و سوسل و فروع و زانسته عقلیه کان زور به ممره بوو. کتیه مشهوره کهی کتیب (نهایه المحتاج الی شرح المنهاج)

دروونیش له و مروهی شیتان بیتیت و دمی قین و قولی له سر
موسولمانان لابات. سونته بز دهنویژگر که له کاتی دهنویژ گرتا هیچ نملی
و له پاس و قه کردن واز بینی، همروها سونته که له پاش توالو کردنی
دهنویژه که ده جار سلعوات بنیری له سر یتفه مبری مزن^(۱) و لمر نال
و سحابیشی. نو کمدی سلعوات بنیری له پژوی قیامت زور سوک و به
راحتی نه جاتی دهیت. له کاتی شوردنی پای چپ مستحبه که سووری
«انا انزلناه» و «قل هو الله احد» بخونیت. دمی له دوی دهنویژ گرتن دستی
بلاو نه کات و ناوی زوریش به کار نعتی. که شیتان زور حمزی له پژاندنی
ناوی به هلمیه. مستحبه له کاتی دهنویژ گرتا نهم دوعایانه بخونیت بهم
تعریبه که دهویژری. له دوی شوردنی پروخسار بلیت: «اللهم بیض وجهی
بنورک یوم تبیض وجوه و تسود وجوه»^۱ و له کاتی شوردنی دستی راستا بلیت:
«اللهم اعطني کتابی ییمینی و حاسبی حسابا یسرا»^۲ و له وهختی شوردنی
دستی چپا بلیت: «اللهم لا تعطني کتابی بشمالی و لا من وراء الظهر»^۳ و
له وهختی مسحی سرا بلیت: «اللهم حرّم شعری و بشری علی النار»^۴ و له
کاتی شوردنی پا دمی بلیت: «اللهم ثبت قدمی و قدم والدي علی الصراط

۱- واته: خودایا لمر پژوی که بری کس پرویان رمش دمی و بری کمیش پرویان بی دمی، هیوام
بموه پروخساری من بی کمیت و له نیو پروپیانا بم.

۲- واته: خودایا نامیلکی نعلام به دستی راستم بده و حسیب من به هاسانی و راحت کزایی
بینه.

۳- واته: خودایا نامیلکی نعلام به دستی چپم مده و له پشتی سریشم نو نامم پزمده.

۴- واته: خودایا پینت و فوم له ناگر پیارزه.

یوم تزل فيه الاقدام^۱ نیسن حجمر دهلی که نم حمدیسانه مورسل نین وهلی
نه گمر کسی سۆفی بی باشتهر نه مانه بلیت.

باسی دیکه له باتی بهتالیونی دهنوژ

زانایانی شریعت به نمر شانه تمسابی حمدی دهلین واته نمر شانهی
که دهینه هۆی بی دهنوژی، که بریتین له پینج شت: یه کم خوروج واته
هاتنی وهزی و مهزی و با، له بهر و پشت، یا گمیز (بول) و چه پهل (غانط).
هر یه که له مانه دهنوژی بهتال ده کهنوه. پینوخته بزانی که هاتنی وهزی و
مهزی پۆزوو ناشکینن و غوسلیان پی واجیب نابی بهس دهنوژی بهتال
ده کهنوه. دووهم زهوالی عقله، که شیتی بی یان مهسی یان بیتهوشی و
بیتهالی. هر کام له مانه عقل زایه ده کمن و دهنوژی بهتال ده کهنوه. سیههم
دهس دان به کسکه که به تر نامه هردم بی. نه گمر دهس بدا له هرو یان نینوک
یان ددانی، نهوه دهنوژی ناشکینن. چونکه نه مانه هیچ کام غمیزه هان نادهن.
بهس دهس دان یا پینکوه بوونی نمر نه عزای تر دهنوژی بهتال ده کاتنوه. چوارهم
نهویه که دهس به بهر و پشت بدات. جا چ ژن بی و چ پیاو بیت. پینجهم
خهنه، که دهنوژی بهتال ده کاتنوه. نووسهری کتینی فعرز و سونمت له م بارهوه
وتووینتی:

می کند بی گمان وضو باطل

از سیلین هر چه شد نازل

۱- واته: خردلیا لهو پۆزه که ههمو قهدهی له سهر سهرات دطهرزی خۆت یاری خۆم و دلیک و بایم
ده که به قورسی و باشی له سهر سهرات ههلهکوبین.

خواب بر متکا و بر مند   لمس نامحرم و زوال خرد
 واته: همچی که له برودواوه بیتته دهری دمنویژ بمتال ده کاتوره، همروه
 خمون بمر بالگه و سرین و به سر فرش و یا دس پندان و له مسی
 نامحرم و زوالی عقل.
 زانایانی حنفی پیتان وایه که همچی له بدهن بیتته دهری دمنویژ بمتال
 ده کاتوره. وه کو پشانوره و قهی کردن یان فسد و جهامهت یان نمر خویندهی که
 له سوزن بیتته دهری. زانایانی شافعی بمر قسه باوهریان نییه. زانایانی شیعیه
 پیتان وایه که دس به بمر و پشت و نامحرم دمنویژ بمتال ناکات. بروای
 زانایانی شافعی جگه له مدهیه و نمر قسه و نمر روانگمیه به لایانمر بایه ختیکی
 نییه و به هیچ دانانری.

بدشی سیّهم

لقى ید کدم: نویتز

خودای گمراه له قرئانا له باسی فروروی نایینا دهفرموی: «اقیموا الصلاة و آتوا الزکاة». دبی بزاین که نویژ فرعی نهول له فروروی نایینه و دهبی به جی بهتری. لیکولینموی وشه (اقیموا الصلاة) واته بهرزو بنمونه یان بهرزی کمنمونه نویژه کانتان لمبر دوعا کردن چونکه له زوانی عهدهب صلاة به مانای دوعاس و له شهریمتی پیغه مبر^(۳-۴) نویژ بریتیه له چمند کاری تاییمتی و چمند قسمی تاییمتی که به (الله اکبر) شروع دهبی و به سلاودانمونه تهاو دهبی. معنا به مه نویژ بریتیه له چمند پیوست (شرط) و چمند پروکن و چمند همیشهت و چمند نهبعاز.

پیوسته کانی نویژ پینج شتن.

پیوستی نهول: پاکیه واته تهاوت و دمنویژ.

پیوستی دووهم: پاکي و خاوینی جیگای نویژ و سیال و لمشه.

پنویستی سینه‌م: داپوشینی شمرمی ژن و پیاره. جا بز ژن دلی پا و مووی
پروخساری نه‌گمر وه دهرکمری نموه نویژ به‌تال ده‌کاتمه.

پنویستی چواره‌م: نه‌خواردن و نمۆشینومه و همره‌ها دوری له همر
کاری که گفتووتنمه.

پنویستی پینجه‌م: زانینی وه‌ختی نویژه.

نه‌رکانی نویژ واته نمو شانه‌ی که نویژ به‌وانه پێک دیت، بیانژمن:

یه‌گه‌م، نیه‌ت: یانی قه‌صد و مهبستی نهنجام و مهبستی فهرز و
مهبستی تمعیین. به‌م جۆره که بیژی، نیتم هه‌یه که نویژی فهرزی سویم یان
مغریب (نویژی شعوان) یا نمو نویژانی دی به‌جی دینم. مهبستی نهنجام یان
فعل بریتیه له نویژ وتنمه، و مهبستی فهرز بریتیه له وتنی وشه‌ی فهرز و
مهبستی تمعیین نمویه که به جوانی پوون و ناشکرا بی که کام نوتوت ده‌وی.
نه‌گمر ده‌تموی به وشه‌ی عاره‌یی نیه‌ت بیژی ناوا بیژه مه‌سه‌لا: «اصلي صلوة
الفريضة هذا العصر يا هذا المغرب»^۱ وتنی نهنمازه و عمده‌دی په‌کعمه‌ت له
نیما واجب نییه. نه‌گمر که‌سب‌کیش نه‌مه‌ی نه‌یوتیت نویژه‌که‌ی به‌تال نابیت.
زۆربه‌ی موحته‌هیدان وتوویانه نه‌گمر له وه‌ختی نیه‌ت و (اللهاکبر) وتن دلی
کابرا تووشی وازوازی و خه‌یال بی نموه نیتمه‌که‌ی دروست نییه و نویژه‌که‌ی به‌تال
نه‌ییت. له وه‌ختی نیه‌ت و (اللهاکبر) وتن ده‌بی نمونده دل و خه‌یالی پاک و

۱- واته: ده‌ممو‌ی نویژی عمرس یان نویژی شعوان به‌جی پینم. پیوسته برانده به زوان هینانی نیه‌ت بز
دروستی نویژ پیرست نییه و نییمتی قه‌لب کافیه، یان نه‌گمر که‌سی پشی خوش بی نهنوانی نییمته‌که‌ی
به زمانی کردی بیژی. چونکه نیه‌ت به‌ر له نویژه‌مه نابهری به عهره‌یی ییت.

خاوین بئ که چا زولان و دل ینکموه وشه کان دملین. نه لیهت عالمی پایه برز
نیامی غمزالی فمرویمتی همر نه مه که له دلا نیهت که ی و وشه ی الله اکبر
به دل بئنی بمیسمتی.

دروهم: ته کبیر واته وتنی (الله اکبر): نه گمر کابرا یان به قصد یان به
ههلا نه و شه به زوان نه مینی یان وشه که له دلمو به مینی و به زارا نه مینی،
نویژه که ی به تال دمیته. یان نه گمر له جیاتی نه و وشه ی (الله الجلیل) یان
(الله العظیم) بیژی باز نه نوئه به تال نه میته.

سیتهم: پاوستانه بۆ خویندنی نویژ (قیام). دهی به جۆری پاوستی که
زنجیره و مۆره ی پستی به جوانی و ینکی بۆنی. و نابی پال به شتی کموه بئنی
یان به ملا و بهولا لاره بیت که نه مانه نویژه که به تال ده که نه نو. ههروهها دهی
پاست و جوان پاوستی که پستی کوم نه میته بهو شترتی کابرا بتوانی، نه گینا
نه گمر کابرا زۆر نه خوش بی و نه شترانی پاوستی دهی به دانیشتن نویژه که ی
به جی بئنی که له کاتی روکو و سجده به پاسا لاره بیتته و شترته کانی نویژ
به جی بئنی. نه گمر نه می توانی دانیشی واجیبه که بهرو قیله شانی داخات و
به سر نیشاره کات. نه گمر نه خوشیه که به پادهیک بی که تمنانه نه توانی
برویشی ته کان بات، نیتر نویژه که ی به جۆری به جی بئنی که بتوانی به زمان
بیژی.

چوارم: خویندنی سوورته ی فاتحه یه، بۆ کسی که توانای بی نه م
سوورته به خوینتی یان فیری بی دروست نییه به جی نه م سوورته سوورته یان

چهند نایمتیکی دی بخوښی. بهلکو خوښلنی فغز و واجیبه، که له په کھاتی په کهمی همو نوږی فغز یان سونهت دهی سوردهتی همد بخوښی و له نوږی فغزدا به دوی سوردهتی همد له دوو په کهمی پیشدا په کی له سوردهتو کانی قورنان یان چهند نایمتی بخوښیت. نه لبت له واجباتی نوږ نیبه. بېس ساوی له سره. نه گمر کسی سوردهتی همدی نه خوښلنی یان نمتوانی فیری بی، دهی به قدهری نایاتی شو سوردهت که هفت نایهتن، نایه قورنان بخوښی و نه گمر نه میخی بز دس نه کهوت، دمتوانی به قدهری شو سوردهت وشه «سبحان الله» بیږیت. نه گمر نه میخی نمتوانی دهی هر وا به پاوه راوستی به قدهری نوږ کردنیک. نه گمر کسی سوردهتی فاتحه بخوښی یان فیری بی و په کی له حرفه کانی که بریتین له سه دوچل و سی حرف بگوږی مولا صاد بکا به سین، بی تردید نوږه کهی بهتاله و نه گمر نمتوانی فیری بی بهتال نایت.

پینجه م: پوکوهه، دهی نه ونده دابنموتسموه که دلی هر دوو دهستی بگن به سری نمونوکانی. بز ژنان وایه که دهستی له یلک بلاو نه کاتسموه و هر دوو دهستی به پالی خویوه بلکینی. و نیمتی پوکوعی لی بیخی و نه ونده له پوکوع بختیمتسموه که سی جار و به قولی هفت جار و به قولی نیسن حمجر زیاده جار (سبحان ربی العظیم و بحمد) بخوښی. دهلین که له کاتی ژبانی حمزدهتی رسول - درودی خوی له سر بی - له پوکوع و له سوجدیش (سبحان الله) یان ده گوت، که حمزدهتی جیبریل هاته خوار و نم نایتمی نازل فغرمو

که: «فسبح بحمد ربك العظيم»^۱ که به دواى نهمه‌دا له پوکوعدا «سبحان ربي العظيم» یان ده‌گوت و له سجده‌میشدا نایم‌تی جوانی «سبح اسم ربك الاعلى» هاته خوارى که «سبحان ربي الاعلى» یان بۆ سجده دانا.

شه‌شم: پاست بوونه‌وه واته (اعتدال)، که پاست بوونه‌وه له پوکوعه، به نوعی که کابرا به قه‌ده‌ری پلوه‌ستان واته قیام بگمیت، که لاری له زنجیره‌ی پشتی کابرا بکموئ. نه نهمه که کابرا له خۆرا همروا به سجده بیروا. ده‌بی له پراوه‌ستانیش دا نمونده‌ی پی بچی که بتوانی لای کم بوو یلک جار وشه «سمع الله لمن حمده ربنا لك الحمد» به زارا بیتیت.

هه‌وته‌م: سجده‌یه که بۆ خزی چمند فعرزی هیه. یه‌که‌م نهمه‌یه که له سجده ده‌بی نمونده به‌یتی که جاری که‌م سى بار به نهمه‌ونی و بی پله وشه «سبحان ربي الاعلى و بحمده» بخوین. نهمه‌تر پروون کردن و ناشکرکردنی توئله، واته توئیل لوه جینگایه دابنی که بۆ سجده دانراوه. که نابی شتی وه‌کو پووشاک ممه‌لا، سهری پشتینیکی دریز له به‌ینی توئیل و نهمه جینگا بی. همروه‌ها ره‌شتی و کلاو بۆ پیاوان یان له‌چکی ژنان که بۆ نوئیز کردن به سرا پانه‌کیشن نابی له به‌ینا بیت. نه‌گهر یه‌کی له‌مانه له وه‌ختی سجده به توئیلی کابراوه بیت نوئزه‌که‌ی به‌تال ده‌بیتمه‌وه. پتوسته هه‌وت جینگای بنیاده‌م له وه‌ختی سجده‌دا، به سجده بن. که بریتین له‌مانه، توئیل، دور نه‌ژنزی، دلی دمست یانی به‌ری دمستی له‌گه‌ل نه‌نگوسته‌کانی پای کابرا. له وه‌ختی سجده‌دا ده‌بی باری قورسی نه‌عزای بنیاده‌م که‌وتته سهر ملی و ملی سهری به قه‌ده‌ری که

نه گمر دوو دهنکه ترئ سرما بر دوو یان قوړه کموتنه ژیر توتلی کابرا به یهک
جاری بښه کئ. نه گمر قورسی به دهن نه کموتنه مل سر و دمتی کابرا، نهوه
نیتر نویزه که ی به تال دیتمه. هروها واجیبه که جینگای سجده له جینگای
دانیشتن خوارتر بی، که زانایانی شریعت ته مه ککونی (تسکمن) پی دلتین.
نه گینا جینگای سجده لهوی تر برزتر بی توژی کابرا به تاله.

هشتم: دانیشتنه له بعینی دوو سجده به دوی سره ملینان له سجدوی
پیشو. له وهختی دانیشتندا دبی نهونده نهوه و نارام بی که به بی پله و
هولئ بتوانئ نم عیاره ته بیژئ «رب اغفر لی و لرحمنی و انت
خیر الراحمین» له دوا دا بز سجدوی دووهم پروا که نویش دبی هر وایی
که ولمان.

نهم: دانیشتنه (قعود) بز خویندنی تمحیات. که له ته حیاتی نهول دبی
کابرا پای چپی له ژیر خویا بخوینئ و نهنگوستانی پای راستی بهرو راست
داخا و تمحیات بخوینئ و له تمحیاتی دووهمدا دبی هر دوو پای بخوینئ
بهم جوړه که نهنگوستانی به لای چپا پروا و پاژنشی به لای راستا کوی.

دهم: خویندنی تمحیاتی دووهمه که له بعینی خهکیدا نیژن و له
نوسخی نیبن هجر له حمزرتی عبداللای کوی عومر -خوایان لی پازی-
پروایت کراوه، که حمزرت عبداللای دهفرموی که بز خوم له حمزرتی
پنهمم برم بیست که له نیو نویزا که تمحیاتی خویند فرموی: «التحیات
المبارکات الصلوات الطیبات لله السلام علیها النبی ورحمته و

برکاته والسلام علينا و علی عبادالله الصالحین»^۱ له دوا دادا سه لموات و کماصیت. له کمبالا جباریش پموایت کراوه که خوم له زوانی پیته مبرم بیست که فرمودی: «التحیات الزاکیات لله السلام عليك» همروه ها له دایکی نیماندلران، حمزرتی عایشیش^۲ درودی خودای لمر برپموایت کراوه که له وهختی نویژدا بق خوم گویم لی بسو که حمزرت -درودی خوی لمر بی- فرمودیان: «بسم الله و بالله، اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً رسول الله» بمر جوری که شیتا کانی نیامی دهیخورتین.

یازدههم: سه لاوات دانه به شوین تمحیاتا لمر حمزرتی پیته مبرم^۳ جا نهگر کسی خوا له قملی یان به لمبرچوون بی، سه لاواتی نمنیرا، نوره نریزه کی به تان دهیتسه. کموابوو به دوی تمحیات واجیبه که وشه کانی سه لاوات بیژی.

دوازدههم: سه لاوانهویه. جا چ سلام علیکم یا السلام علیکم بیت جیاوازی نییه و هر دوی دروسته. وقتی وشه «ورحمه الله» سونته و «و برکاته» نه

۱- البخاری و ماری ۷۸۸ قال عبدالله كنا اذا صلينا خلف النبي صلى الله عليه وسلم قلنا السلام علي جبريل و ميكائيل السلام علي فلان و فلان فالتفت الينا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال ان الله هو السلام فاذا صلي احدهم فليقل التحيات لله و الصلوات و الطيبات السلام عليك ايها النبي و رحمة الله و بركاته السلام علينا و علي عبادالله الصالحين فانكم اذا قلتموها اصاب كل عبد لله صالح في السماء و الارض اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله.

2- موطا مالك و ماري ۱۹۶ ان عائشه زوج النبي صلى الله عليه وسلم كانت تقول اذا تشبهت التحيات الطيبات للصلوات الزاكيات لله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد ان محمدا عباده و رسوله السلام عليك ايها النبي و رحمة الله و بركاته السلام علينا و علي عبادالله الصالحين السلام عليكم.

فرزه و نه سوننمه. ده‌لین وتنی: «و برکاته» له سلاودانموده‌دا دروست نییه. هروره‌ها روگهراندن به راس و چمپدا واجیب نییه و سوننمه. له سلاو داندا نوهی واجیب بیت هر «السلام علیکم» و بمس. چمند شت له نوژئا همبه که نه واجیبه و نه سوننمه که له دوایدا دیت. انشأ الله تعالی.

سیانزه‌هم: تهرتیبه، کابرا ده‌بی بزانی شمرکانی نوژئ به چ تهرتیبی ده‌بخوینی نه نه‌مه که له پیشا نییه‌تی تمحیات بی‌نی یان پیش له روکوع، سه‌جده بری. ده‌بی بزانی که:

یه‌که‌م نیته، دوه‌هم راوستانه سیه‌هم الله‌اکبره چوارهم فاتحه‌یه پینجهم روکوعه ششم ئعبیداله حه‌فتم سه‌جده‌یه هه‌شتم جولووسه نۆهم قوعووده ده‌هم تمحیاته یانزه‌هم سه‌لواته دوانزه‌هم سلاو دانمویه.

نوژی خه‌وتنان و نوژی شوان و نوژی سوبح ده‌بی به جهری و ده‌نگ به‌ری بخوینریت و ملی ژن ده‌بی ده‌نگی به‌مرز نه‌بیتمو. نوژی نیوهرژ و عه‌سر ده‌بی به‌سیتر و ده‌نگ کورتی بخوینریت. له پینج نوژه واجیبه‌کانا ده‌بی کابرا جوژی نوژه‌که‌ی بخوینی که خزی بتوانی گوئ به ده‌نگی خزی بدات. نه‌گینا نوژه‌که‌ی به‌تال ده‌بیتموه.

باسی هه‌ینه‌تی نوژئ:

ده‌بی بزانی که هه‌ینه‌تی نوژئ به نمو نه‌عماله ده‌لین که له نوژئا واجیب نین و فرزیش نین. وه‌کو وتنی: «سبحان ربی العظیم» له روکوعدا. یان له سه‌جده‌دا که «سبحان ربی الاعلی» بژیژگیت. یان وتنی «سمع الله لمن

حمد» له نيعتيدال يان راست هبونموره دا که يان به قسمدى يان له پرووى له
بيسرچوون بى و کابرا نمنجامى ندا نوږه بتال ناکات. هغروها نه گمر کسى له
پوکوع يان له سجده به تنيا الله اکبر بليت نموه نوږه بتال ده کاتموره. چونکه
نموى دېي له نوږي فرزدا بيت همدان (الله اکبر) که نيته، نه گينا نمانوي تر
سوننمن که نه گمر کسى به قسمدى يان له پرووى همله و سهر ترکي کات نموه
نوږه بتال ناکات به لام له سواوى نموه کم ده کاتموره. و باشته که سر نمنماله
به جى به ترين.

باسى نبعازى نوږه (ابعاض)

به شون نمانه نبعازه (ابعاض): که نبعازى نوږه برتين له پنج شت.

يه کم: قونوت

دوهم: راوهستان (قيام) بز خوښدننى قونوت

سيهم: تهحياتى نمره

چوارهم: دانيشتن بز خوښدننى تهحيات (قعود)

پنجم وشه کاني سه لا واته لمر پتفه مبر^(۱۰) و لمر ناليش

نه گمر له تهحياتى دوهم نم شتانهى که وتمان کابرا له قسملى نيكى،

نمونه نيسر نوږه کهى دروس نيبه، وهلى نه گمر له بر نمانين بى نوږه کهى

بتال نابيتموره. وهلى دېي به شونى ونى «انك حميد مجيد» له تهحياتى

دوهمدا، سجدى سهق بيا. بهم جزره که له دلا نيته بيسرى که ده صوى

سجدى سهو کم. و دوو جار سجده بکى. نو دوو جار مش له بر نمونه که

نه گمر ته حیاتی نه کرد سجده یك بۆ دانیشتنه و په کیڅی له بۆ نه حیات. قونوت و سه لا واتیش وایه و دوعای سجده نه صیه که: «سبحان الفی لاینام و لایموت و لایسهو» نیېن هه گمر نه قسمیه لای دروس نه بروه که نه گمر به قسمی تمرکی کات سجده ی نابی.^۱ بزانه که نه گمر له نویژدا په کعاتی زړوتر به جی بیځی، دهی له بمر نه وهش سجده ی سهو بیځی. بزانه که به بپروای مزه مبی شافیمی، نویژه فمرزه کان، قونوتیان نابی، جگه له په کعاتی. دووهم له نویژی سوبح به شوتن پراومستاندا. بمس له کاتی هاتنی موقه ددر و به لایه که وه کو سیاسالی یان وهبا و تاغوون یان له وهختی ترس له پادشا یا دوژمن، له وهختی ترس و هومیدا، خویندنی قونوت له نویژه پهنجه کانا دهیته هژی لاچوونی به لا. انشاالله همر وایش دهی.

۱ - د حق نووسراوه کوی ابن هه گمر وایه: «و ردره بان خلل العمد اکثر فکان الی الهم احوج کالقتل العمد بالنسبه الی الکفار»

لقى دروهم:

بفرد

پژووو بریتیه لومه که موسولمان تعوای نعرای خزی چ له پوالمت و چ له ناوهرزکا پپاریزی. پژووو واجیبه که له قورنانا فرموویهتی: «کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم»^۱ واته: «رۆژگ له سرتان فرمز بووگه، ههروهها لسه نومهته کانی پیتش نیرهش فرمز بوو» وشه «صوم» به مانای پارێزه واته دوورکردنوهی تعوای لهش و نهمدام.

دهبن بزانی که پۆژگ لسه نمو کسهی واجیبه که موسولمان بێ و عهقلی ههبن، کهوابوو لسه کافر و شیت واجیب نابێ. ژنی پۆژگهوان دهبن له خوێنی عادهت (هیض) و خوێنی زهیسانی (نفاس) خاوێن بێ. نهگهر کابرای پۆژگهوان ههر له سهههتایش پۆژ تا شهو که خۆر نهئیش له خهون بێ و جگه له ماوهیکی کورت که بیتدار بیتمهوه، شهو ههچ نوکسانی بۆ پژوووه کهی وهپیش نابێ. مههمهت لهو پژووهی که پهکی له فورووی نایهه پۆژگی مانگی پهههزانه. که

پۆژوووه سوننه کانی وهیروناکوی. بهس نهم پۆژوووه واجیبهی مانگی په مەزان
 لیسر کەسی پێتوار بێ بهو شرەتی سەفەرە کە یو باح بێ و قەدەری مەسافە
 قەسر بگرتتەوه، یان کەسی که ناخۆش حال بێ یان پیسری زۆرهان بێ واجیب
 نابێ. وهلی له قەزا کردنەوه دەبێ بکۆشی و فەدیە ی ناوی نەگەر کەسی له مانگی
 په مەزان^۱ توخنی ژنە کە کەوی (نزیکی له گەلیا کا) هەم قەزای دەوی هەم
 کەفاره ی دەوی. کەفاره که دەبێ یان بێندەیک نازاد بکا یان دوو مانگی له سەر
 یەک پۆژوو بگرێ، یان شەست فەقیری لاکوتوو نان بەدات. نەگەر پۆژگی قەرز
 یان پۆژگی نەرز بگرێ، و نزیکی له تەک ژنیا بکا، باز دەبێ قەزای کاتەر بهس
 کەفاره ی ناوی. کەفاره کەش لەبەر نەویە که حورمەتی مانگی په مەزانی
 شکاندوو. نەگەر کەسی به شەوا نیەتی له بیس چوو نەوه واجیب نییە که به
 زمان نیەتی پۆژگ بێتی. وهلی دەبێ خزی بیاریزی. و دەبێ هەروها پۆژگ بێ و
 پۆژی دوا یەن دەبێ پۆژوو کە قەزا کات. وهلی له پۆژگی سوننه نەگەر کابرا
 نیەتی لەبیر چوو، به پۆژا نەگەرچی خۆریش دەر هاتبێ، هیشتا دەتوانی نیەت
 بێتی. ژنی که له عادهت بێ یان زەيسان بێ، دەتوانی هەر به شەو نیەتی لێ
 بێتی و لەبەری بیاندا بپوا و غوسلە کە جێبه جێ کا. پۆژوو له بەری بیانەوه
 دەستی پێ دەکا تا نەر وهختە ی رەشی و تاریکی، ناسمان دەگرێتەوه. سوار و
 گەوهی مانگی په مەزان زۆرتر لەویە که لەم ناھیلکە جێ بگرێ یان نیتە
 بترانین بیلین. سوار و جەزای پۆژگیش خودا دەیانەوه که له حەدیسی

۱- مەبەس نەمبە که به پۆژا نزیکی حەرامه.

تقدیسش هاتوو «کل عمل بنی آدم له الا الصوم و انا اجزي به»^۱ سواری
 پلاژوو سونته کانی پیتج شه مه و دوشه مه و عرفه و عاشورا و تاسووعا و
 ایام البیض^۲ به کجار زۆره و له کتیبه گموره کان باسی زۆری لێ کراوه. ههروهها
 پۆژگهوانی سواری زۆری له بهره که له کابرای صائم الدهر یانی نهو کسهی
 ههیشه به پۆژوو زۆرتره. وهلی پلاژووی وصال (وصال)^۳ حهرا مه. چونکه
 پۆژووی سونته له فروع ناگونجن و نیتش ده مانه یی له م نامیلکمه به
 تایبتهی باس له واجیبات کمن، شرح و لیکۆلینهوی هیچکام له مانه مان
 نهوویه. به راستیشدا و شۆن سونتهی حهزتهی رهسوێ کهوتن، زۆره تر
 له مه به کتیب و شرح تهوای بی.

-
- ۱- واته: هه موو نیشه کانی بنیاد م بۆ خزیه جگه له پلاژوو که من خۆم جهزای نهوه مهوود البخاری
 شماره ۵۳۷۲ عن ابي هريره رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال كل عمل ابن آدم له
 الا الصوم فانه لي و انا اجزي به و خلوف فم الصائم اطيب عند الله من ريح المسك
- ۲- ایام البیض بریتیه له سن پۆژی سیل زده و چو لرد و پل زده هه می مانگی فه موری.
- ۳- پۆژووی وصال (وصال) نهو مه کمن به یه نهو پۆژوو که ی بشکینن پۆژی دواییش به پۆژوو بی.
 واته دوو پۆژ یان زیاتر هیچ نه خرا که نه مه حهرا مه مه گهر بۆ پیتج به موری نیسلام درودی خوای
 له مری بی.

لقى سيّهم:

زهكات

زهکات لمر مال واجیب دهی. پیاری باش و به خوا نهمیه که له دانی
 زهکات به پمله بی و لم بامته کزتابی نهکا. چونکه دانی زهکات دهبیته هژی
 نهمه که مال پر له پیت و بمرهکمت بی و مالیش زیاده بی. بۆ نمونه وتوویانه
 که نهم مالی زهکاتی نهداوی، وهکو نهم چیشتمیه که کف و پیسی بانی
 گرتوه. همروها که لابردنی کف و پیسی چیشتهکا خاوین دهکا، به ههمان
 جۆر زهکاتیش مال و حمشیمهت خاوین دهکا و دهبیته هژی زیادهورنی دهولمت و
 دارایی، که خودا فرمودیهتی: «قد افلح من زکیها» واته به راسی نهم کسهی
 دل و مالی خژی خاوین کا، رزگار دهی.^۱

زهکاتی مال بهم جۆریه که:

له همر پینج مسقال نالتون، نیو مسقال، و له سهد و بیست مسقال

---

۱ - جاریکی دی دوریات دهکمنهمه که بهم کتبه نابی فتوا بدرت پان خملکی ههمو شتیکی به
 دروست بزلن.

نوقره، نیو مسقال، و له بیست و پینج و شتر، کاوړه و شتر، و له سئ سر
په شولاخ، دهن گوتړه که نیرتک و له چل سر مې، تاقه مېرتک به زه کات بدات
تا ببیتته هوی پاکې و خاوتنی ماله کهی. له ده خل و دانیسدا گنم و نمو
قوت کانی تر به یدک له ده واجب دهن. له میروشدا له خورما و میوژ زه کات
واجیب دهی، نعریش یدک له ده. ماموستان پایمبرز و زانای گموره مهلا
نه بویه کری موسه نیفی چلوی فمر مویمتی^۱ که توتیش به قوت حسین ده کری
و زه کانی واجیبه.

۱- زانای پایمبرزی کورد که له ۹۰۹ مانگی له ناوچهی که لاتمرزانی سنه به دنیا هاتووه و له
۹۹۴ له دتی چنر به مریوان کزچی دوابی کړدووه. زانایکی نایستی زلد گموره بووه و به
عالمی و فارسی چمند کتیبی باشی همیه. «الوضوح» «طبقات الشافعیة» «افتاب» «سراج الطریق»
و «ریاض المجلد»

لقى چواردم:

هه ج

چواره مین فرع له فوروعی نایین، حه جی مالی خودایه که لمر همورو
 موسولمان واجیبه، بمس نه به فرعی عین^۱ که له پشدا باسما لئ کرد. که
 نویژ فرعی عینه و به هیچ کاتیکدا لانا بریت و هیچ بروییانویکی لئ قوسول
 نایین. تمناعت له کاتی نه خوشی و ناساقیشدا به نیشاره ی چاویش بی دهی
 بخوتنرگیت. پژگیش فرعی عینه. که فرعی عینه که شمرتی نیسلام و
 جدهیلی (توانایی) و قوهتی دهی. نه مسا حه ج فرعی که که نه گمر به
 عه مهلیش نیت، دهیتته هژی قعزا کردن و کفارهی دهی.
 پژستن به مالی خودا چمند پیوستیتیکی دهی که پیوستیه تاییمته کانی
 بریتین له چوار شت:

یه کهم: نهمیه که مسرفی چوون و گهرانهوی بین
 دووهم: نهمیه که به هژی توانای خزی بارگینی یان چاروایتیکی بز سهفر

۱- لم باسدا خاترو مستوره به پوونای بلسی لئ ناکا و بگره توشی هلمش برویت.

و دهس گموی

ستهېم: نومیه که ړتگا نه من و نه مان بی. نه گمر ړتگا پر له معترسی بی
یان کابرا بز خوی و مالی له دوژمن بترسی نهو ښتر هجی له سر واجب
نابی

چواړه: نومیه که کابرا بتوانی خوی به سر بارگینه که بگری و توانای
دانېشني به سر یا بی

پسوی خیزاندار دهی به پزای خیزان و خه لکی مالی بز سغمر
بروا و لهش و مالی بهو قهدهره بی که بتوانی نهو بیا و بیرتیمو. نابی
خاو و خیزانی به نهو نیازتیکیان بی یان شتیان نمی بز گوزوران و دهی
خویشی لی قهوماو دس خالی (مفلس) نمی، چ له وهختی چوون و چ له
وهختی هاتنمودا. کماوبو هج له سر کابرای (مستطیع) واجب
دهی. نهو ړولمیه که هشتاکه ژنی نههیناوه یان شوی نه کردوه، نابی
بهی پزای دایک و بابی بز هج بروا. له سر ژنیش پیوړستی
(استطاعة) واجیه بهو شمرتهی که نه گمر شوی همیه نمیش له گمیا
بروا نه گمرچی کابرایش فاسق و خرابکار بی. نه گمر شوی نهو، دهی
مه حره میکی شیر (رضاعي) یا مه حره میکی خرمی و نمبی یان به
زاوایی (مصاصره) له ته کیا بن که بریتین له خه زوړه نه گمرچی نمیش
خرابکار و فاسق بی. نه گمر هه مووی نه مانه له هار پستمتی ژنه که
کوژتایان کرد، دهی ژنه که نهجر و کرتی ړتگا بهوان بدات، نه گینا دهی
خوی له کمسی ماره کا. نه گمر هیچ مه حره می دس نه کموی ده توانی به

یارمندی و له گمَل چمَد ژنیکس باش و خوش ناو بپړوا بڼه حج و نه گمرچی
هیچیانیش مخرمه می له تهك نهی، پږیشته کیمان دروسته. لسمه پیاو
یان ژنی کورتیش حج واجیبه بمر شمرتهی (مستطیع) توانایی بیی و
کسمی بیی دهمیان بگری. نه گمر کاربرایکیش حجی لسمه واجیب بوو،
جا بڼه حج نه پږیشت تا گیانی دا و مرد، واجیبه کسمی دواي مردنی له
جیاتنی شو حج بکا. وهختی حجیش بریتیه له مانگی شمول و ذیقعدة
و ده پږوی ذیالرحمة. زانایان جینگای گیشتنیه کیشیان (میقات)
دیاری کردوه که له شام و میسر و مغرب دهمی جهغه بی و له
معدینه ذوالحلیفه و له نهمامه و یه مهن و یله ملهم و نه جد و حیجاز
له خورشاوا و عراق ذات که نهمانه عوله ما و زانایان نایان لی بردوه.^۱
باشتر نهمیه که هر له نهمولی میقاتنوه کاربرا نیحرام بیستی
نه گمرچی تا ناخری میقاتیش جهوازی هدیه. میقاتی عمرهیش وه کمر
حج وایه. نه گمرچی عمره حج نییه.^۲ چونکه حج ویستان له
عمرهقاتی هدیه و عمره نییستی. بڼه شو کسمی نیحرام دهمستی به
شمرت گیراوه که به دل و زوانی نیهت بیتنی که نه من نییستی حج و
نیحرام هدیه له بڼه رفزای خودا. له پاشان دهمی بلیت: «لبيك اللهم
لبيك و سعيك» که نه گمر تعلیه کات واته نهمانه بیژنی و نییستی لی

۱ - باشتره برلنن که شم شانه لیره به نلو میقاتنوه ناری هیناوه زله به وردی باسی لی نه کردوه و
یگره هملیش دیا بی.

۲ - به واندی زانایانی شانیمی عمرهیش لای کم بر مستطیع جاری واجیبه. نهمه جگه له واجیب
برونی خودی حججه.

نمهیښی ښحرام دانامه زړی، غوسل و خوشژودن بڼو ښحرام سوننمه، هر وړه ها نمر کاته دپته مده که په پان له کاتی ویستان له عمره فاته سوننمه که غوسل کا، باشته ره که لمش و سپیالی له ښحرامدا، بونځوخ کا و ژن ده ترانی له ښحرامدا دمی له خغه بگری، سپیالی ښحرام نابی دوراوه بی و پوشینی (ردا) پکی سپی واجیبه، له دوی ښحرامیش سوننمه که دوو ره که فاته نویژی ښحرام به جی بیښی، نه گمر کهوشی (نعلین) بی عمی بی نیبه، سوننمه که زور تلبیه کا و دنگی بڼو تلبیه که بمرز کاتمه، جگه له ژن که دمی به سووکی و نموهنی و به دنگی کی زور نارام تلبیه بیژی، وشه کانی تلبیه نه مانمن: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَا شَرِيكَ لَكَ إِنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْحُلُكُ لَا شَرِيكَ لَكَ»^۱ له دوی تلبیه سوننمه که سه لاوات بیژی بڼو پیغه مبری مزن، هر وړه ها سوننمه که له خوا داوا بکا بی بیژی بڼو بعهشت و لی پازی بی و له ناگری جمه مننه میس بیپارژی، بڼو کسی که ښحرامی بمستوه باشته ره که هیشتا به عمره فاته نه گمیشته، برپا بڼو مده که و غوسل کا و له ریگیشدا «لَبَّيْكَ» بیژی و یتته یتو شاری مده که، وه ختی مالی که عبی دی نارا بلیت: «اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفاً وَتَعْظِيماً وَتَكْرِیماً وَمَهَابَةً وَزِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَعَظَمِهِ مِمَّنْ حَجَّهْ أَوْ اعْتَمَرَهُ تَشْرِيفاً وَتَعْظِيماً وَتَكْرِیماً وَبِرَأِ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ فَعِیْنَا رِیْنَا بِالسَّلَامِ»

۱ - البخاری ژماره ۱۴۴۸ عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما ان تلبیه رسول الله صلى الله عليه و سلم لبيك اللهم لبيك لبيك لا شريك لك لبيك إِنْ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْمَلِكُ لَا شَرِيكَ لَكَ

سونننه که له دواى دوعا، له دهرکى بهنى شمېه پرواته نيو مزگت و
 تموافى قودوم نمنجام با که تموافى قودوم تايستى به کمىکى هميه
 که بېته مهککه بو حج کردن که پېش عمرهفات سونننه. زانايان پييان
 وايه که شو کسهى بو مهکه دپروا نه لمر عيباده و خوداپرهستى
 نيحرام به حج يان عمره بېستى و برې له زانايان وایان وتووه که
 نه مه واجيېه و سونننه نيه. شو شتانهى تر که تايستيان به حج
 هميه، حوالهى ده کمينه کتيبه گموره کان که له م ناميلکه چکوله جگه
 له مه جینگای نيه و بو منيش زوړتر له مه ناکريت.

سملی ختمیش به کار بینی و له هر سیّ جار شۆردنه کدا دهبی کافور به کار
 بینی که سونتمی رسول الله. له درای نه مانه به ناویکی رهوان و سرد که بز
 یه کهم جار به کار دیت (غیر مستعمل) مردوو که ناو بکیشی و له دوا له
 کفی کا. نه گمر له دوا شۆردنه که شیک له بهر یا دوا مردوو که هاته دهوی
 پیوست نییه غوسل و دمنویزه که دویات کاتمه، جگه له شۆردنی جیگه
 پیسی. بزانه که شۆردنی مردوو، نییستی ناوی. کموابوو دهشکری موسولمان،
 کافر یان کافر، موسولمان بشوری و هر به هزی نه مهیه که کابرای خنکاو له
 ناوا شۆردنی ناوی. واجیه که ژن شووی خزی بشوری، و شویش ژنی خزی
 بشوری. دهبی خاومنی عهبد و نوکمر، بمنده کهی بشوری. بهر شمرتهی دستکیش
 له دست کات، تا دمنویزه کهی بهتال نه بیتهوه. نه گمر ژنی له جیگایه کدا مرد
 که لموی هیچ ژنیک نه بو، یان هیچ که سی نه بو که به ژنه مردوو که مه حرم
 بی، دهبی تمیه مزمی بکهن. بزانه که له هر کام لم شتانه که نیچه باسما لسی
 کرد باسی زۆرتیشی له سهره، بهس نیچه هر بهم نامیلکه چکۆله پسه ندمان
 کرد تا به خوتننی نه مه کورته مسئله کان جواو بدرتتهوه. خوا باشتر دهزانی
 کی لمر راستیه.

دروود و سلاوی خوا له سر رنبرانی ږنگای هیدایمت و دوستی و
 همروه ها سلاوی خودا له سر حمزه رتهی موحه محمد و دوست و یاران و خزم و
 کاری.

مردوده که به جوانی بشوزن و تموده کمشى نمويه که غوسلى مردوده که له
جنگاينكى راست و بى همراز و نشيو وه کو چواربايميك يان له سمرى پاسايى
حهمام دانين و کابراى مردوشوريش دوو دهستکيشى دووراو که خاوين بن بيتنى
و مردوده که لهو جنگايا دايينت و پالى باتموره. له دوادا کابراى مردگشور،
دهستى راستى به شانى راستى مردوده که بينيت به جزئى که قامكى نيشارهى
به پشتى مى مردوده که بكموى و پشتى مردوده کمش پالّ باته پانى خويموه و
دهستى چمپى چمند جار بساوتته سكى مردوده که و بيشيلنى تا نه گمر پيسى و
شتينكى واى له سكى مردوده که ماييتسموه، بيتته دهرى و له دوادا يه كى لهو
دهستکيشانه بکانه دهستى چمپى و تمهارهتى مردوده که بشورئى بمو جزدهى له
وهختى زيندويمتى ده کرا. له دواى تمهارهتى مردوده که، نمر دهستکيشه که، له
دهستى راستى کا و دمنوئوى مردوده که بگرت. بمو جزدهى که له کاتى
زيندويمونا دمنوئوى ده گرت. جا نمر دمنوئوه سونتمته. وهلى واجيبه که
قامكى بخاته بينى نيو ددانى مردوده که و چمند جار قامكى بساوى تا ددانى
پاک بيتسموه. نه گمر مردوده که زن بى دهمى سمر و پرووخسارى به سمر و سمل
بشورئى، نه گمرش پياو بى دهمى سمرپيشى نمرش به سمر و سمل بشورئى و به
شانميكى ددان گموره، سمر و پيشى شانه بکا به جزئى که مووه کانى رزياگى که
نه گمر چمند موويتلا لسمر و پيشى مردوده که رزا، دهمى بينيتته جيتگهى خوى.
له دوادا دهمى مردوده که به پشتا بيخهفتينى و له پيشدا لاي راستى بشورئى. له
دوادا لاي چمپيشى بشورئى و له پاش نمرمش به ده سمر بيخهفتينى. به ههمان
جزرى نمرموى لاي راست و له دوايشدا لاي چمپى بشورئى. له شوردنى يه که مسا

که دروسته واته بیژی «نویت رفع حکم الحیض و الجنابة» یا «حکم الجنابة و الحیض» یان «و النفاس». نه گمر به جیاجیا غوسل کات نموشی هر دروسته. بری له زانایان وتویانه نه گمر له پیشدا لمشریسی بوییت و له دوا دادا تووشی عادهت هاتین دمی به کم نییعتی غوسلی جنابهت کا و بلیت: «نویت رفع حکم الجنابة و الحیض» و نه گمر پیش له جنابهت تووشی عادهت بویی دمی له پیشدا نییعتی عادهت بیی. به لام زانایانی پایمیرز وتویانه، جیاوازی نییه که کامیان له پیش بی و کامیان له دوا بی، هر کامیان له پیشدا بیلیت نموه عمیی نییه و دروسته. له زمیانی و لمشریسیا هر وایه.

همروا که له پیشدا ولمان لمسر ژنی زمیسان و ژنی تووشی عادهت واجیبه که لمو مامویه که خوینی نمیریت نموه دمی غوسل بکا و خوی بشوژی، و دمی فروزه کان به جی بیی و دهسکری ژنی تووشی عادهت یان کابرای لمشریسی، نییعتی رۆزوی ره مفران هر به شما بیین و له رۆزا غوسل بکمن. نه گمر ژنیک زمیسانیه که به دروژا چور، واته له چل رۆژ تیپیری و نمیتته «مستحاضه» نموه نیتسر رۆزگی لمسر فرمز و واجیب دمی.

بهشی دووهم: شوژدنی مردوو

شوژدن و کفن و دهفی مردوو فریزی کیفاییه. بزانه که سونمته که دمی نمو کسوی مرد کس و کاری به چالاکی و به پهله بییشوژن. شوژدنی لمشی مردوو به دوو جوژه. جوژی لای کم (الاقل) و جوژی تموار (الاكمل) لای که می نمویه که به دوا لابر دنی چلک و پیسی (حدث و خبث) لمشی

به لؤكبيكي خاويندا و له جيگهي خۆي دايښي و زوو دمسويزه كهي بگريټ و نويزه كهي به جي پيښي. نه گمر له م كاته دا، خوښي پړايله دهري، نهوه نويزه كهي به تال ناكا و به هيچ جوړي نايي بم بيا نووه نويز و پړوگ و نهوه واجيياتي تر، به جي نه پيښي.

زيماني (نفاس) نهويه كه منال بيته دنيا، كه له شرعا، لاي كهي نهويه كه منال كه داكموي و خوښي له توك خويا به پيښي. زوړترين زه ماني زيماني چل پړوه. نه گمر ژنيك پر موو و كولكن بوو، و زوړتر له چل پړو زيمان بوو و خوښي لي دهات، نه گمر له چل پړوښي فرهري پيچوو، نهوښ هر (مستحاضه) ي پي دهاتين، و هروها كه له باسي عاده تي ژنان دا باسمان لي كرد، واجييه نهوښ ته كليفتاتي شرعي بفريره بهري وه كو نويز و نزيكي له توك شوه كميډا. نه گمر له بعيني نه چل شوه دا خوښه كهي برا، غوسل و نويز له سوري واجيب دهبي.

له وهختي له شريسي و عادهت و زيمانيډا به واته ي قورنان كه دهفرموي: «لا يحسه الا المظهرين»^۱ دس دان به قورنان يان نويز خوښدن دروس نيه مه گمر وشيك لمبر پيت و بمره كوت به زارا پيښي.

بژ غوسلي عادهت هر پړوي كه بيموي دهواني غوسل كا و خوي بشوري بو نمونه پړوي ستهم يان چوارهم يان پينجهم، تا ناخري كه پړوي پانزدهمه. نه گمر ژني غوسلي عادهت و جمنابته، يان غوسلي زيماني و جمنابته لمسر واجيب بي، يا نيه ته هر دوو به يه كمو پيښي و له دواډا غوسله كهي بكا

ئېيىن ھەجەر فەرمويىتى: «و الرجل لن يؤخرا» واتە پا بە دودادا ناخريت. لە دواي دەستريژ گرتن بەرەو قىبلە راوستى و لە مەنجهليكا كە يەك مەن ناوى تينا جى يىتمە، يەكەم سى قاپ بە لاي راستى خۇيدا بگا و بە دودادا سى قاپش بە لاي چەپى داكا و سى قاپش پرۇنتىتە سەريا. نىيەتى غوسلىش ناوايە كە «نويت رفع الخبائث» واتە دەمەوى خويس و لەشپىسى لە خۆ لايەم.

ئەگەر ئەمۇ ژیەي كە لە عوزرى شەرىعى داياە يىمەوى غوسل بگا دەبى لە نىيەتەكەي دا وشەي (حيض) بىتى و ئەگەر دەمەوى كە لە زەيسانى (نفاس) دەرجى، دەبى وشەي نفاس بىتى. يەكەم دەبى نىيەت بەيتى بە دودادا. دەبى ناوەكە پرۇنتىتە سەر و شانیا. بۆ ژنىش چوار شت ھەن كە غوسل واجيب دەكەن. لەشپىسى (احتلام) و دەرجوونى مەنى و لە عادەت دەرجوونى و زەيسانى (نفاس). لەشپىسى لە ژنا وايە كەخەمونا بىتى كە لە تەك پياويكا خەتووە. لە دودادا لە خەنەكە كە يىتار يىتمە، دەبىنى لەشپىس بووە. ئەمە غوسل واجيب دەكات. دەبى ژن ئەندازەي عادەتى خۆي بزانی. ژنان لە عەمەرى نۆ سالا تووشى عادەت دەبن لە دودادا كەمترین ماوەي عادەتى شو و پۆژنىكە، و زۆرتىنى شەش پۆژ و شەو. ھەروەھا كە زۆرى ژنان عادەتيان وايە كە لە پۆژى ھەفتەمدا غوسل دەكەن، و ئەندازەي زۆرىشى پانزە پۆژە. ئەگەر لەم ئەندازە زۆتر بوو، و بىست پۆژ يان كەمتر، يان زۆرتى خاياند، زانايانى شەرىعت بە ئەمۇ ژنە ئىژن، ژنى (مستحاضە) كە ھەي تەكالىفى تاييەتى دەوى. ئەگەر لەم وختەدا يىمەوى لە تەك شوو كەي نزىكى كا، ئەمە دروستە و عەمىي نىيە. دەبى نۆيژەكەشى بەجى بىتى و بەم جۆرە پاك يىتمە. لە دودادا لە بۆنى خۆش و سەل و عەمىر بساوى

به‌شی یه‌که‌م: شلردنی زیندور

دهبی بزانی که له غوسلدا چمند شت همیه که بز ژن و پیارو دهبنه هژی
غوسل واته دهبنه هژی نموه دهبی نینسان هه‌موو له‌شی بشۆژی. بز پیارو له‌ش
پیسیه (احتلام) و ده‌چرونی «معنی» و پیک‌گمیشتنی شمرمی ژن و پیارو، واته
نه‌گهر کسی به‌کسی دیکه کاری بکات که یان «معنی» بیتته ده‌ری یان نه،
ههر نمونده به‌چیتته نیتو، غوسل واجب دهبی. غوسلش به‌م جو‌ریه که یه‌که‌م
دهبی پیسی و خووس و هه‌دهس له هه‌مووی له‌شی بشۆژی و لای بات. له دوا‌دا
به‌م جو‌ره که بز نوژی کردن پتورسته دهبی نیبیت بیتنی و ده‌سوژی بگری. بری له
زانایانی نایینی وتوویانه که نه‌م ده‌سوژی‌هی که بز غوسل دهبی بگیریته، نابیی
نموه‌ل پای تیا بشو، به‌لکو دهبی دوا‌ی غوسله‌که بیشۆژی. نیبسن هه‌جهر و
زۆریه‌ی زانایانی نیجته‌یه‌اد وتوویانه که دهبی ههر له پیتشدا پایشی بشۆژی. که

بیستی، بمس نییستی نهمه بی که دهرۆم با بکوژی و شهید بم، نه گمر بکوژی، به شهید ناناسری و له نایین دورره. نهمی واجیه نهمیه که به جوانی لهر نهم برپا بی که دهرۆم و بنده گانی خودا که له زهریای کوفرا قهتیس مازن، رزگاریان ده کهم و هانیان ددهم به رهو خودا و پیغه مبر و ږنگه ی نایینیان پی نشان ددهم. نه گمر نه متوانی ږنگایان پی نشان دم و نه هاتنه سر ږنگای راس، له دوایدا دس به کوشتن و جیهاد ندهم. به لگه ی دروسی نهم قسه نهمیه که کسه له ږنگه ی خودا شمر کا، واجیه نیمام له بهیتولمال و زه کات و سرویتره خمرجی بدات. وهلی نه گمر کسه بیوی خوی بکوژی له سر نیمام واجیب نیه خمرجی بدات و وه کو شهیدش ناناسری.

پېنجهم جيهاده: به واته‌ی قورنان، «و فضل الله المجاهدين على القاعدین اجرا عظيما»^۱ جيهاد پاداشيکي هره‌بمرزی لسمره، بږ کسمی که له‌بهر پږزای خودا و پتغه‌مبهری خودا له پږگای نوانا جيهاد بکا و له نمر پږگایا بپړوا که پږگای نایینه، و گیانی لی خه‌لات کا. نه‌گمر کسمی به نیمان و بپړوا، بږ حه‌ج بپړوا، ده‌بېته هوی پږزاهندی خودا و پږسول. جيهادیش شمری همیه که واجیبه کابرا نسل‌ی نایینی خوی بزانی و فرعی نایینیش وه‌کو نویژ و پږژوو و زه‌کات و شتی وا به‌جی بښی. نه‌گمر کسمی نویژ نه‌کا و پږژوو نه‌گری و نسل و فرعی نایینی خوی به‌جی نه‌هښی، نه‌وه ښتر جيهاد لسمری واجیب نییه و جيهادیشی لی قویول نایي. نه‌گمر کسمی به نوسولی نایین شاره‌زا بی و فوروعیش به کار

۱- الف ۹۵/ واته: «نمری له معیدانی خمرادا بن، له چاو خانمشینه‌کان پاداشيکي هره‌ سمزنیان ده‌داتی» (هزار)

لقى پيٽنجهڻ:

جيهاڊ